

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 655/2014**(2014. gada 15. maijs),****ar ko izveido Eiropas kontu apķīlāšanas rīkojuma procedūru, lai atvieglotu pārrobežu parādu piedziņu civillietās un komercietās**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 81. panta 2. punkta a), e) un f) apakšpunktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Savienība ir izvirzījusi mērķi uzturēt un attīstīt brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kurā ir nodrošināta personu brīva pārvietošanās. Lai pakāpeniski izveidotu šādu telpu, Savienībai ir jāpieņem pasākumi, kas attiecas uz tiesu iestāžu sadarbību civillietās, kurās ir pārrobežu elementi, jo īpaši tad, kad tas nepieciešams iekšējā tirgus pienācīgai darbībai.
- (2) Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 81. panta 2. punktu šādi pasākumi var ietvert pasākumus, kuru mērķis ir nodrošināt cita starpā tiesas nolēmumu savstarpēju atzīšanu un izpildi dalībvalstu starpā, tiesu iestāžu efektīvu pieejamību un šķēršļu likvidēšanu civillietu pienācīgai izskatīšanai, vajadzības gadījumā sekmējot dalībvalstīs piemērojamo civilprocesuālo normu saderību.
- (3) Komisija 2006. gada 24. oktobrī ar “Zaļo grāmatu par spriedumu izpildes efektivitātes uzlabošanu Eiropas Savienībā: banku kontu arests” uzsāka apspriešanos par nepieciešamību pēc vienotas Eiropas procedūras banku kontu apķīlāšanai un šādas procedūras iespējamajiem elementiem.
- (4) 2009. gada decembrī pieņemtajā Stokholmas programmā ⁽³⁾, kas nosaka prioritātes brīvības, drošības un tiesiskuma jomā no 2010. gada līdz 2014. gadam, Eiropadome aicināja Komisiju izvērtēt, vai vajag un vai ir iespējams Savienības līmenī paredzēt konkrētus pagaidu, tostarp aizsardzības, pasākumus, lai novērstu, piemēram, to, ka pirms prasījuma izpildes pazūd aktīvi, un ierosināt atbilstīgus priekšlikumus, lai uzlabotu spriedumu izpildes efektivitāti Savienībā attiecībā uz banku kontiem un parādnieku aktīviem.
- (5) Valsts procedūras, lai iegūtu aizsardzības pasākumus, piemēram, kontu apķīlāšanas rīkojumus, pastāv visās dalībvalstīs, bet šādu pasākumu noteikšanas nosacījumi un to īstenošanas efektivitāte ir ļoti atšķirīgi. Turklāt valstu aizsardzības pasākumu izmantošana lietās, kurās ir pārrobežu elementi, var izrādīties sarežģīta, jo īpaši, ja kreditors cenšas panākt, lai tiktu apķīlāti vairāki konti dažādās dalībvalstīs. Tādēļ šķiet nepieciešami un piemēroti pieņemt saistošu un tieši piemērojamu Savienības tiesību aktu, ar kuru izveido jaunu Savienības procedūru, kas ļautu apķīlāt banku kontos turētus finanšu līdzekļus pārrobežu lietās efektīvā un ātrā veidā.

⁽¹⁾ OV C 191, 29.6.2012., 57. lpp.⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2014. gada 15. aprīļa nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2014. gada 13. maija lēmums.⁽³⁾ OV C 115, 4.5.2010., 1. lpp.

- (6) Procedūrai, ko izveido ar šo regulu, būtu jākalpo par papildu un fakultatīvu līdzekli kreditoram, kas aizvien var brīvi izmantot jebkuru citu procedūru, lai iegūtu līdzvērtīgu pasākumu atbilstīgi valsts tiesību aktiem.
- (7) Kreditoram būtu jāspēj iegūt aizsardzības pasākumu Eiropas kontu apķīlāšanas rīkojuma ("Apķīlāšanas rīkojums" vai "Rīkojums") veidā, kas liedz pārskaitīt vai izņemt finanšu līdzekļus, ko viņa parādnieks tur bankas kontā dalībvalstī, ja pastāv risks, ka bez šāda pasākuma kreditora prasījuma pret parādnieku turpmāka izpilde tiks kavēta vai padarīta būtiski sarežģītāka. Parādnieka kontā turēto finanšu līdzekļu apķīlāšanas sekām vajadzētu būt tādām, ka ne tikai pats parādnieks, bet arī personas, ko viņš pilnvarojis veikt maksājumus no minētā konta, piemēram, ar regulāra maksājuma rīkojumu vai izmantojot tiešo debetu vai kredītkarti, nevar šos finanšu līdzekļus izmantot.
- (8) Šīs regulas darbības jomā būtu jāietver visas civillietas un komerclietas, izņemot dažus skaidri noteiktus jautājumus. Proti, šī regula nebūtu jāpiemēro prasījumiem pret parādnieku maksātnespējas procedūrās. Tam būtu jānozīmē, ka pret parādnieku nevar izdot nevienu Apķīlāšanas rīkojumu, ja attiecībā uz viņu ir uzsākta maksātnespējas procedūra, kā definēts Padomes Regulā (EK) Nr. 1346/2000 ⁽¹⁾. No otras puses, šim izņēmumam būtu jāļauj Apķīlāšanas rīkojumu izmantot, lai nodrošinātu, ka tiek atgūti kaitējoši maksājumi, ko minētais parādnieks veicis trešām personām.
- (9) Šī regula būtu jāpiemēro kontiem, kas turēti tajās kredītiestādēs, kuru uzņēmējdarbība ir noguldījumu vai citu atmaksājumu līdzekļu pieņemšana no sabiedrības un kredītu piešķiršana no saviem līdzekļiem.

Tādējādi to nevajadzētu piemērot finanšu iestādēm, kas nepieņem šādus noguldījumus, piemēram, iestādēm, kas nodrošina finansējumu eksporta un investīciju projektiem vai projektiem jaunattīstības valstīs, vai arī iestādēm, kas sniedz finanšu tirgus pakalpojumus. Turklāt šo regulu nevajadzētu piemērot kontiem, kurus tur centrālās bankas vai kuri tiek turēti centrālajās bankās, tām pildot monetāro iestāžu pilnvaras, kā arī kontiem, kurus nevar apķīlāt ar valsts rīkojumiem, kas ir līdzvērtīgi Apķīlāšanas rīkojumam, vai uz kuriem citu iemeslu dēļ apķīlāšanu neattiecina saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā attiecīgais konts tiek uzturēts.

- (10) Šī regula būtu jāpiemēro tikai pārrobežu lietām, un tajā būtu jādefinē, ko šajā konkrētajā kontekstā nozīmē pārrobežu lieta. Šīs regulas nozīmē būtu jāuzskata, ka pastāv pārrobežu lieta, ja tiesa, kura izskata pieteikumu par Apķīlāšanas rīkojumu, atrodas vienā dalībvalstī, savukārt bankas konts, uz kuru attiecas Rīkojums, tiek uzturēts citā dalībvalstī. Būtu jāuzskata, ka pārrobežu lieta ir arī tad, ja kreditora domicils ir vienā dalībvalstī, bet tiesa un apķīlājamais bankas konts atrodas citā dalībvalstī.

Šī regula nebūtu jāpiemēro tādu kontu apķīlāšanai, ko uztur dalībvalstī, kuras tiesā ir iesniegts pieteikums par Apķīlāšanas rīkojumu, ja kreditora domicils arī atrodas minētajā dalībvalstī, pat ja kreditors vienlaikus iesniedz pieteikumu par Apķīlāšanas rīkojumu, kas attiecas uz kontu vai kontiem, kas tiek uzturēti citā dalībvalstī. Tādā gadījumā kreditoram būtu jāiesniedz divi atsevišķi pieteikumi – viens par Apķīlāšanas rīkojumu un otrs par valsts mēroga pasākumu.

- (11) Apķīlāšanas rīkojuma procedūrai vajadzētu būt pieejamai kreditoram, kas vēlas nodrošināt vēlāka nolēmuma pēc lietas būtības izpildi, pirms tiesvedības pēc lietas būtības uzsākšanas un jebkurā šādas tiesvedības stadijā. Tai vajadzētu būt pieejamai arī kreditoram, kas jau ir ieguvis nolēmumu, tiesas izlīgumu vai publisku aktu, kurā parādniekam liek maksāt kreditora prasījumu.
- (12) Apķīlāšanas rīkojumam vajadzētu būt pieejamam, lai nodrošinātu prasījumus, kam jau iestājies termiņš. Tam vajadzētu būt pieejamam arī prasījumiem, kam vēl nav iestājies termiņš, ja šādi prasījumi izriet no darījuma vai notikuma, kurš jau ir norisinājies, un to summu var noteikt, tostarp prasījumiem saistībā ar neatļautu darbību, deliktu vai kvazideliktu un civilprasībām par zaudējumu atlīdzināšanu vai restitūciju, kuru pamatā ir kriminālsodāma darbība.

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1346/2000 (2000. gada 29. maijs) par maksātnespējas procedūrām (OV L 160, 30.6.2000., 1. lpp.).

Kreditoram vajadzētu būt iespējai lūgt, lai Apķīlāšanas rīkojums tiktu izdots par pamatprasījuma summu vai par zemāku summu. Zemākā summa var būt viņa interesēs, piemēram, tad, ja viņš jau ir ieguvis kādu citu nodrošinājumu par daļu no sava prasījuma.

- (13) Lai nodrošinātu ciešu saikni starp procedūru Apķīlāšanas rīkojuma izdošanai un tiesvedību pēc lietas būtības, starptautiskai jurisdikcijai izdot Rīkojumu vajadzētu būt tās dalībvalsts tiesām, kuras tiesām ir jurisdikcija spriest pēc lietas būtības. Šīs regulas nozīmē jēdzienam "tiesvedība pēc lietas būtības" būtu jāietver jebkura tiesvedība, kuras mērķis ir iegūt attiecīgā prasījuma izpildu dokumentu, tostarp, piemēram, saīsinātas procedūras attiecībā uz rīkojumiem veikt maksājumus un tāda tiesvedība kā Francijas "*procédure de référé*". Ja parādnieks ir patērētājs, kura domicils ir vienā no dalībvalstīm, jurisdikcijai Rīkojuma izdošanai vajadzētu būt vienīgi minētās dalībvalsts tiesām.
- (14) Nosacījumiem Apķīlāšanas rīkojuma izdošanai būtu jānodrošina atbilstošs līdzsvars starp kreditora interesēm iegūt Rīkojumu un parādnieka interesēm novērst Rīkojuma ļaunprātīgu izmantošanu.

Tādēļ, ja kreditors pieteikumu par Apķīlāšanas rīkojumu iesniedz, pirms viņš ir ieguvis nolēmumu, tiesai, kurā pieteikums ir iesniegts, vajadzētu būt pārliecinātai, pamatojoties uz kreditora iesniegtajiem pierādījumiem, ka kreditora prasījums pēc būtības pret parādnieku varētu tikt apmierināts.

Turklāt kreditoram visās situācijās, tostarp tad, kad viņš jau ir ieguvis nolēmumu, būtu jāprasa, lai viņš ļauj tiesai pārliecināties, ka viņa prasījumam steidzami nepieciešama tiesiskā aizsardzība un ka esošā vai vēlāka nolēmuma izpilde bez Rīkojuma var tikt kavēta vai padarīta būtiski sarežģītāka, jo pastāv reāls risks, ka līdz laikam, kad kreditors spēs panākt esošā vai vēlāka nolēmuma izpildi, parādnieks var būt iztērējis, noslēpis vai likvidējis savus aktīvus vai atsavinājis tos zem to vērtības vai neparastā apjomā vai veicot neparastu rīcību.

Tiesai būtu jāizvērtē kreditora iesniegtie pierādījumi, kas apliecina šāda riska esamību. Tas varētu attiekties, piemēram, uz parādnieka rīcību attiecībā uz kreditora prasījumu vai parādnieka rīcību iepriekšējos pušu strīdos, parādnieka kredītvēsturi, parādnieka aktīvu veidu un uz jebkādu nesenu parādnieka rīcību attiecībā uz saviem aktīviem. Izvērtējot pierādījumus, tiesa var uzskatīt, ka parādnieka veikta izņemšana no kontiem un savas uzņēmējdarbības parastas gaitas saglabāšanai veiktie izdevumi vai regulāri ģimenes izdevumi paši par sevi nav neparasti. Prasījuma nemaksāšanu vai apstrīdēšanu vien vai tikai to vien, ka parādniekam ir vairāk par vienu kreditoru, pašu par sevi nevajadzētu uzskatīt par pietiekamu pierādījumu, lai attaisnotu Rīkojuma izdošanu. Tāpat arī parādnieka sliktos finansīalos apstākļus pašus par sevi vai to, ka tie pasliktinās, nevajadzētu uzskatīt par pietiekamu pamatu Rīkojuma izdošanai. Tomēr tiesa šos aspektus var ņemt vērā, veicot vispārīgu izvērtējumu par riska esamību.

- (15) Lai nodrošinātu Apķīlāšanas rīkojuma pārsteiguma efektu un nodrošinātu, ka tas būs noderīgs līdzeklis, kreditoram mēģinot piedzīt parādus no parādnieka pārrobežu lietās, parādnieks par kreditora pieteikumu nebūtu jāinformē, pirms Rīkojuma izdošanas viņš nebūtu jāuzklausa, ne arī viņam par Rīkojumu būtu jāpaziņo pirms tā īstenošanas. Ja tiesa, pamatojoties uz kreditora vai – attiecīgā gadījumā – viņa liecinieka(-u) sniegtajiem pierādījumiem un informāciju, nav pārliecināta, ka attiecīgā konta vai kontu apķīlāšana ir pamatota, tai Rīkojumu nevajadzētu izdot.
- (16) Gadījumos, kad kreditors iesniedz pieteikumu par Apķīlāšanas rīkojumu, pirms tiesā tiek uzsākta tiesvedība pēc būtības, šajā regulā vajadzētu noteikt, ka kreditoram minētā tiesvedība būtu jāuzsāk noteiktā laikposmā un ka viņam tajā tiesā, kurā viņš iesniedz savu pieteikumu par Rīkojumu, būtu jāiesniedz šādas uzsākšanas pierādījums. Ja kreditors neizpilda minēto pienākumu, tiesai pēc savas iniciatīvas būtu jāatsauc Rīkojums vai tam vajadzētu izbeigties automātiski.
- (17) Ņemot vērā to, ka parādnieks iepriekš netiek uzklauss, šajā regulā vajadzētu paredzēt konkrētus aizsardzības pasākumus, lai novērstu ļaunprātīgu Rīkojuma izmantošanu un aizsargātu parādnieka tiesības.

- (18) Vienam no šādiem būtiskiem aizsardzības pasākumiem vajadzētu būt iespējai prasīt, ka kreditors sniedz nodrošinājumu, lai nodrošinātu, ka parādnieks vēlāk var saņemt atlīdzību par jebkādiem zaudējumiem, kas viņam varētu būt radušies Apķīlāšanas rīkojuma dēļ. Atkarībā no valsts tiesību aktiem šādu nodrošinājumu varētu sniegt drošības naudas veidā vai tāda alternatīva nodrošinājuma veidā kā bankas garantija vai hipotēka. Tiesai vajadzētu būt rīcības brīvībai noteikt nodrošinājuma summu, kas būtu pietiekama, lai novērstu ļaunprātīgu Rīkojuma izmantošanu un nodrošinātu kompensāciju parādniekam, un, ja nav konkrētu pierādījumu par iespējamo zaudējumu apmēru, tiesai vajadzētu būt iespējai summu, par kuru ir jāizdod Rīkojums, izmantot kā norādi nodrošinājuma summas noteikšanai.

Gadījumos, kad kreditors vēl nav ieguvis nolēmumu, tiesas izlīgumu vai publisku aktu, ar kuru parādniekam liek maksāt kreditora prasījumu, nodrošinājuma sniegšanai vajadzētu būt obligātai, un tiesai no šīs prasības vajadzētu atteikties vai prasīt nodrošinājuma sniegšanu mazākā apmērā tikai izņēmuma gadījumos, ja tā uzskata, ka, ņemot vērā lietas apstākļus, šāds nodrošinājums ir nepiemērots, lieks vai nesamērīgs. Šādi apstākļi varētu būt, piemēram, tas, ka kreditoram ir īpaši pamatoti iemesli, bet viņam nepietiek līdzekļu nodrošinājuma sniegšanai, ka prasījums attiecas uz uzturēšanas līdzekļiem vai algu maksājumiem vai ka prasījuma apjoms ir tāds, ka ir maz ticams, ka Rīkojums parādniekam radīs zaudējumus, piemēram, mazs uzņēmējdarbības parāds.

Gadījumos, kad kreditors jau ir ieguvis nolēmumu, tiesas izlīgumu vai publisku aktu, nodrošinājuma sniegšanu vajadzētu atstāt tiesas ziņā. Nodrošinājuma sniegšana var būt piemērota, izņemot iepriekš minētos izņēmuma gadījumos, piemēram, ja nolēmums, kura izpildi ir paredzēts nodrošināt ar Apķīlāšanas rīkojumu, vēl nav izpildāms vai ir izpildāms tikai pagaidu kārtā, proti, ja ir uzsākta pārsūdzības procedūra.

- (19) Vēl vienam būtiskam elementam, lai nodrošinātu atbilstošu līdzsvaru starp kreditora un parādnieka interesēm, vajadzētu būt noteikumam par kreditora atbildību par jebkādu kaitējumu, kas ar Apķīlāšanas rīkojumu nodarīts parādniekam. Tādēļ šajā regulā kā minimālais standarts būtu jāparedz kreditora atbildība, ja par zaudējumiem, ko parādniekam radījis Apķīlāšanas rīkojums, ir vainojams kreditors. Pierādīšanas pienākumam šajā sakarā vajadzētu gulties uz parādnieku. Attiecībā uz šajā regulā noteiktajiem atbildības pamatiem būtu jāparedz saskaņots noteikums, ar ko nosaka atspēkojamu kreditora vainas prezumpciju.

Turklāt dalībvalstīm būtu jāspēj savos tiesību aktos saglabāt vai ieviest arī citus atbildības pamatus, kas nav noteikti šajā regulā. Attiecībā uz minētajiem citiem atbildības pamatiem dalībvalstīm būtu arī jāspēj saglabāt vai ieviest citus atbildības veidus, piemēram, objektīvo atbildību.

Šajā regulā būtu arī jāparedz tiesību kolīziju norma, ar kuru nosaka, ka kreditora atbildībai būtu jāpiemēro izpildes dalībvalsts tiesību akti. Ja ir vairākas izpildes dalībvalstis, būtu jāpiemēro tās izpildes dalībvalsts tiesību akti, kurā pastāvīgi uzturas parādnieks. Ja parādnieks pastāvīgi neuzturas nevienā no izpildes dalībvalstīm, būtu jāpiemēro tās izpildes dalībvalsts tiesību akti, ar kuru lietai ir ciešākā saikne. Nosakot ciešāko saikni, viens no faktoriem, ko tiesa ņem vērā, varētu būt apķīlājamās summas apmērs dažādajās izpildes dalībvalstīs.

- (20) Lai pārvarētu pastāvošās praktiskās grūtības pārrobežu kontekstā iegūt informāciju par parādnieka bankas konta atrašanās vietu, šajā regulā vajadzētu noteikt mehānismu, kas ļauj kreditoram lūgt, lai pirms Apķīlāšanas rīkojuma izdošanas tiesa no tās dalībvalsts ieceltās informācijas iestādes, kurā pēc kreditora domām parādnieks tur kontu, iegūtu parādnieka konta noteikšanai vajadzīgo informāciju. Ņemot vērā šādas publisko iestāžu iejaukšanās un šādas piekļuves privātajiem datiem īpašo raksturu, piekļuvi ar kontiem saistītai informācijai parasti vajadzētu piešķirt tikai gadījumos, kad kreditors jau ir ieguvis izpildāmu nolēmumu, tiesas izlīgumu vai publisku aktu. Tomēr izņēmuma kārtā kreditoram vajadzētu būt iespējai iesniegt lūgumu attiecībā uz informāciju, kas saistīta ar kontiem, pat ja viņa nolēmums, tiesas izlīgums vai publiskais akts vēl nav izpildāms. Šādam lūgumam vajadzētu būt iespējamam, ja apķīlājamā summa ir būtiska, ņemot vērā attiecīgos apstākļus, un ja tiesa, pamatojoties uz kreditora iesniegtajiem pierādījumiem, ir pārliecinājusies, ka šāda ar kontu saistīta informācija ir steidzami nepieciešama, jo pastāv risks, ka bez tās kreditora prasījuma pret parādnieku turpmāka izpilde varētu tikt apdraudēta un ka tādēļ būtiski varētu pasliktināties kreditora finansiālā situācija.

Lai minētais mehānisms varētu darboties, dalībvalstīm savos tiesību aktos būtu jāparedz viena vai vairākas metodes minētās informācijas iegūšanai, kuras ir efektīvas un iedarbīgas un kuras nav nesamērīgi dārgas vai laikietilpīgas. Mehānisms būtu jāpiemēro tikai tad, ja tiek izpildīti visi nosacījumi un prasības Apķīlāšanas rīkojuma izdošanai un ja kreditors savā lūgumā ir pienācīgi pamatojis, kāpēc ir pamats uzskatīt, ka parādnieks konkrētā dalībvalstī tur vienu vai vairākus kontus, piemēram, jo viņš minētajā dalībvalstī strādā vai veic profesionālu darbību vai arī viņam tur ir īpašums.

- (21) Lai nodrošinātu parādnieka personas datu aizsardzību, iegūtā informācija par parādnieka bankas konta vai kontu identifikāciju nebūtu jāsniedz kreditoram. Tā būtu jāsniedz tikai tiesai, kas to lūgusi, un izņēmuma kārtā parādnieka bankai, ja banka vai cita vienība, kas ir atbildīga par Rīkojuma izpildi izpildes dalībvalstī, nevar noteikt parādnieka kontu, pamatojoties uz Rīkojumā sniegto informāciju, piemēram, ja vienā un tajā pašā bankā kontus tur vairākas personas ar to pašu vārdu, uzvārdu un adresi. Ja šādā gadījumā Rīkojumā ir norādīts, ka apķīlājamā(-o) konta(-u) numurs vai numuri ir iegūts(-i), lūdzot informāciju, bankai būtu jālūdz minētā informācija izpildes dalībvalsts informācijas iestādei un tai vajadzētu spēt to lūgt neoficiālā un vienkāršā veidā.
- (22) Ar šo regulu būtu jāpiešķir kreditoram tiesības pārsūdzēt atteikumu izdot Apķīlāšanas rīkojumu. Minētajām tiesībām nebūtu jāskar kreditora iespēja iesniegt jaunu pieteikumu par Apķīlāšanas rīkojumu, pamatojoties uz jauniem faktiem vai jauniem pierādījumiem.
- (23) Bankas kontu apķīlāšanas izpildes struktūras dalībvalstīs ievērojami atšķiras. Lai izvairītos no minēto struktūru dubultošanās dalībvalstīs un pēc iespējas ievērotu valsts procedūras, šajā regulā attiecībā uz Apķīlāšanas rīkojuma izpildi un faktisko īstenošanu būtu jābalstās uz tajā dalībvalstī, kurā Rīkojums ir jāizpilda, pastāvošajām metodēm un struktūrām līdzvērtīgu valsts rīkojumu izpildei un īstenošanai.
- (24) Lai nodrošinātu ātru izpildi, šajā regulā būtu jānosaka, ka Rīkojuma pārsūtīšana no izcelsmes dalībvalsts izpildes dalībvalsts kompetentajai iestādei notiek, izmantojot jebkādus piemērotus līdzekļus, kas nodrošina, ka nosūtīto dokumentu saturs ir patiess, atbilstošs un viegli salasāms.
- (25) Saņemot Apķīlāšanas rīkojumu, izpildes dalībvalsts kompetentajai iestādei vajadzētu veikt nepieciešamos pasākumus Rīkojuma izpildei saskaņā ar savas valsts tiesību aktiem, vai nu nosūtot saņemto Rīkojumu bankai vai citai vienībai, kas atbild par šādu rīkojumu izpildi minētajā dalībvalstī, vai arī, ja to nosaka valsts tiesību akti, kā citādi uzdodot bankai īstenot Rīkojumu.
- (26) Atkarībā no metodes, kas ir pieejama saskaņā ar izpildes dalībvalsts tiesību aktiem attiecībā uz līdzvērtīgiem valsts rīkojumiem, Apķīlāšanas rīkojumu vajadzētu īstenot, nobloķējot apķīlāto summu parādnieka kontā vai, ja tas paredzēts valsts tiesību aktos, pārskaitot minēto summu uz apķīlāšanas mērķiem paredzētu kontu, kas varētu būt konts, kurš pieder vai nu kompetentai izpildes iestādei, tiesai, bankai, kurā parādnieks tur savu kontu, vai bankai, kas konkrētā lietā norādīta kā koordinējošā vienība apķīlāšanai.
- (27) Šai regulai nebūtu jāliedz iepriekš lūgt maksājumu par Apķīlāšanas rīkojuma izpildes izdevumiem. Šo jautājumu vajadzētu atstāt tās dalībvalsts tiesību aktu ziņā, kurā Rīkojums ir jāizpilda.
- (28) Apķīlāšanas rīkojumam vajadzētu būt tādai pašai prioritātes kārtībai, ja tāda pastāv, kā līdzvērtīgam valsts rīkojumam izpildes dalībvalstī. Ja saskaņā ar valsts tiesību aktiem konkrēti izpildes pasākumi ir prioritāri attiecībā pret apķīlāšanas pasākumiem, tiem būtu jāpiešķir tāda pati prioritāte attiecībā pret Apķīlāšanas rīkojumiem saskaņā ar šo regulu. Šajā regulā *in personam* rīkojumus, kas ir spēkā dažu valstu tiesību sistēmās, vajadzētu uzskatīt par līdzvērtīgiem valsts rīkojumiem.

- (29) Šajā regulā būtu jāparedz, ka bankai vai citai vienībai, kas atbild par Apķīlāšanas rīkojuma izpildi izpildes dalībvalstī, tiek uzlikts pienākums paziņot, vai un, ja tā ir, tad cik lielā mērā Rīkojuma rezultātā ir apķīlāti jebkādi parādnieka finanšu līdzekļi, un pienākums kreditoram nodrošināt to, ka tiek atbrīvoti jebkādi apķīlāti finanšu līdzekļi, kas pārsniedz Rīkojumā norādīto summu.
- (30) Šai regulai būtu jāaizsargā parādnieka tiesības uz taisnīgu tiesu un viņa tiesības uz efektīvu tiesisko aizsardzību, un tāpēc, ņemot vērā Apķīlāšanas rīkojuma izdošanas procedūras *ex parte* raksturu, būtu jāsniedz viņam iespēja pēc šajā regulā paredzētajiem pamatiem apstrīdēt Rīkojumu vai tā izpildi uzreiz pēc Rīkojuma īstenošanas.
- (31) Ņemot vērā minēto, šajā regulā būtu jāprasa, ka pēc Apķīlāšanas rīkojuma īstenošanas parādniekam ir nekavējoties jāizsniedz Rīkojums, visi dokumenti, ko kreditors iesniedzis izcelsmes dalībvalsts tiesai, un nepieciešamie tulkojumi. Tiesai vajadzētu būt rīcības brīvībai pievienot jebkādu papildu dokumentus, uz kuriem tā ir balstījusi savu lēmumu un kuri parādniekam var būt nepieciešami, lai nodrošinātu savu tiesisko aizsardzību, piemēram, jebkurus tiesas sēžu protokolus.
- (32) Parādniekam vajadzētu būt iespējai lūgt pārskatīt Apķīlāšanas rīkojumu, jo īpaši, ja nav ievēroti šajā regulā izklāstītie nosacījumi vai prasības vai ja apstākļi, kuru rezultātā tika izsniegts Rīkojums, ir mainījušies tā, ka Rīkojuma izdošanai vairs nav pamatojuma. Piemēram, parādniekam vajadzētu būt pieejamam tiesiskās aizsardzības līdzeklim, ja lieta nav bijusi pārrobežu lieta saskaņā ar šīs regulas definīciju, ja nav ievēroti šajā regulā izklāstītie jurisdikcijas noteikumi, ja kreditors šajā regulā noteiktajā laikposmā nav uzsācis tiesvedību pēc būtības un tiesa šī iemesla dēļ nav pēc savas iniciatīvas atsaukusi Rīkojumu, vai arī Rīkojums nav izbeidzies automātiski, ja kreditora prasībai nav bijusi nepieciešama steidzama aizsardzība Apķīlāšanas rīkojuma veidā, jo nepastāvēja risks, ka minētā prasījuma turpmāka izpilde tiktu kavēta vai padarīta būtiski sarežģītāka, vai ja nodrošinājuma sniegšana neatbilda šajā regulā noteiktajām prasībām.

Parādniekam vajadzētu būt pieejamam tiesiskās aizsardzības līdzeklim arī tad, ja viņam nav izsniegts Rīkojums un paziņojums par apķīlāšanu, kā paredzēts šajā regulā, vai arī, ja viņam izsniegtie dokumenti neatbilst šajā regulā paredzētajām valodas prasībām. Tomēr šādu aizsardzības līdzekļi nevajadzētu piešķirt, ja neizsniegšana vai tulkojuma trūkums tiek vērsti par labu konkrētā laikposmā. Lai neizsniegšanu vērstu par labu, kreditoram būtu jālūdz par izsniegšanu atbildīgajai struktūrai izcelsmes dalībvalstī nodrošināt, lai attiecīgos dokumentus parādniekam izsniedz ar ierakstītu sūtījumu, vai arī, ja parādnieks ir piekritis saņemt dokumentus tiesā, būtu jānodrošina tiesai nepieciešamie dokumentu tulkojumi. Šāds lūgums nebūtu vajadzīgs, ja neizsniegšana jau ir vēsta par labu ar citiem līdzekļiem, piemēram, ja saskaņā ar valsts tiesību aktiem tiesa būtu sākusi izsniegšanu pēc savas iniciatīvas.

- (33) Jautājumu par to, kam ir jānodrošina saskaņā ar šo regulu prasītie tulkojumi un kam jāsedz šādu tulkojumu izmaksas, risina saskaņā ar valsts tiesību aktiem.
- (34) Jurisdikcijai attiecībā uz aizsardzības līdzekļu piešķiršanu pret Apķīlāšanas rīkojuma izdošanu vajadzētu būt tās dalībvalsts tiesām, kurā ir izdots Rīkojums. Jurisdikcijai attiecībā uz aizsardzības līdzekļu piešķiršanu pret Rīkojuma izpildi vajadzētu būt izpildes dalībvalsts tiesām vai attiecīgā gadījumā kompetentajām izpildes iestādēm.
- (35) Parādniekam vajadzētu būt tiesībām iesniegt pieteikumu par apķīlāto finanšu līdzekļu atbrīvošanu, ja viņš sniedz atbilstīgu alternatīvu nodrošinājumu. Šādu alternatīvu nodrošinājumu varētu sniegt drošības naudas veidā vai tāda alternatīva nodrošinājuma veidā kā bankas garantija vai hipotēka.

- (36) Ar šo regulu vajadzētu nodrošināt, ka parādnieka kontu apķīlāšana neietekmē summas, kuras ir atbrīvotas no apķīlāšanas saskaņā ar izpildes dalībvalsts tiesību aktiem, piemēram, summas, kas vajadzīgas, lai nodrošinātu parādnieka un viņa ģimenes iztiku. Atkarībā no minētajā dalībvalstī piemērojamās procesuālās sistēmas attiecīgā summa no apķīlāšanas būtu vai nu jāatbrīvo *ex officio* atbildīgajai struktūrai, kas varētu būt tiesa, banka vai kompetentā izpildes iestāde, pirms Rīkojums ir īstenots, vai arī tā būtu jāatbrīvo pēc parādnieka lūguma pēc Rīkojuma īstenošanas. Ja ir apķīlāti konti vairākās dalībvalstīs un atbrīvojums ir piemērots vairāk nekā vienu reizi, kreditoram vajadzētu varēt iesniegt pieteikumu jebkuras izpildes dalībvalsts kompetentajā tiesā vai – ja tā paredzēts attiecīgās izpildes dalībvalsts tiesību aktos – kompetentajā izpildes iestādē minētajā dalībvalstī par šajā dalībvalstī piemērotā atbrīvojuma pielāgošanu.
- (37) Lai nodrošinātu, ka Apķīlāšanas rīkojums tiek izdots un izpildīts ātri un bez kavēšanās, šajā regulā būtu jānosaka termiņi, kuros ir jāpabeidz dažādie procedūras posmi. Procedūrā iesaistītajām tiesām vai iestādēm vajadzētu būt atļautam atkāpties no minētajiem termiņiem tikai izņēmuma gadījumos, piemēram, lietās, kas ir juridiski vai faktu ziņā sarežģītas.
- (38) Lai aprēķinātu šajā regulā paredzētos laikposmus un termiņus, būtu jāpiemēro Padomes Regula (EEK, Euratom) Nr. 1182/71 ⁽¹⁾.
- (39) Lai atvieglotu šīs regulas piemērošanu, būtu jāparedz dalībvalstu pienākums paziņot Komisijai konkrētu informāciju par saviem tiesību aktiem un procedūrām saistībā ar Apķīlāšanas rīkojumiem un līdzvērtīgiem valsts rīkojumiem.
- (40) Lai atvieglotu šīs regulas praktisko piemērošanu, būtu jāizveido standarta veidlapas, jo īpaši attiecībā uz pieteikumu par Apķīlāšanas rīkojumu, pašu Apķīlāšanas rīkojumu, paziņojumu par finanšu līdzekļu apķīlāšanu un pieteikumu par tiesiskās aizsardzības līdzekli vai pārsūdzību saskaņā ar šo regulu.
- (41) Lai uzlabotu tiesvedības efektivitāti, šajā regulā būtu jāparedz pēc iespējas plašāk izmantot modernās komunikāciju tehnoloģijas, kas atļautas attiecīgo dalībvalstu procesuālajos noteikumos, jo īpaši aizpildot šajā regulā noteiktās standarta veidlapas un saziņai starp tiesvedībā iesaistītajām iestādēm. Turklāt Apķīlāšanas rīkojuma un citu šajā regulā paredzēto dokumentu parakstīšanas metodēm vajadzētu būt tehnoloģiski neitrālām, lai būtu iespējams izmantot esošās metodes, piemēram, digitālu apliecinājumu vai drošu autentifikāciju, un lai šajā jomā būtu iespējama turpmāka tehnoloģiju attīstība.
- (42) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai attiecībā uz šajā regulā paredzēto standarta veidlapu izstrādi un to turpmāku grozīšanu. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 ⁽²⁾.
- (43) Lai pieņemtu īstenošanas aktus, ar ko nosaka un pēc tam groza standarta veidlapas, kas paredzētas šajā regulā, būtu jāizmanto konsultēšanās procedūra saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 182/2011 4. pantu.
- (44) Šajā regulā ir ņemtas vērā pamattiesības un ievēroti principi, kas atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā. Tās nolūks ir jo īpaši nodrošināt privātās un ģimenes dzīves neaizskaramību, personas datu aizsardzību, tiesības uz īpašumu un tiesības uz efektīvu tiesisko aizsardzību un taisnīgu tiesu, kā attiecīgi noteikts tās 7., 8., 17. un 47. pantā.

⁽¹⁾ Padomes Regula (EEK, Euratom) Nr. 1182/71 (1971. gada 3. jūnijs), ar ko nosaka laikposmiem, datumiem un termiņiem piemērojamus noteikumus (OV L 124, 8.6.1971., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

- (45) Saistībā ar piekļuvi personas datiem un šādu datu izmantošanu un pārsūtīšanu saskaņā ar šo regulu būtu jāievēro Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 95/46/EK ⁽¹⁾ prasības, kā tās transponētas dalībvalstu tiesību aktos.
- (46) Lai piemērotu šo regulu, tomēr ir jāparedz daži īpaši nosacījumi par piekļuvi personas datiem un par šādu datu izmantošanu un pārsūtīšanu. Šajā kontekstā ir ņemts vērā Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja atzinums ⁽²⁾. Paziņošanai datu subjektam būtu jānotiek saskaņā ar valsts tiesību aktiem. Tomēr paziņošana parādniekam par informācijas atklāšanu attiecībā uz viņa kontu vai kontiem būtu jāatliek uz 30 dienām, lai izvairītos no tā, ka agrīna paziņošana apdraud Apķīlāšanas rīkojuma efektivitāti.
- (47) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi – proti, izveidot Savienības procedūru aizsardzības pasākumam, kas dod iespēju kreditoram iegūt Apķīlāšanas rīkojumu, kas neļauj apdraudēt kreditora prasījuma turpmāku izpildi, pārskaitot vai izņemot finanšu līdzekļus, kurus parādnieks tur bankas kontā Savienībā, – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet tā mēroga un iedarbības dēļ to var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību (LES) 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionālītātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (48) Šo regulu vajadzētu piemērot tikai tām dalībvalstīm, kurām tā ir saistoša saskaņā ar Līgumiem. Tādēļ šajā regulā paredzētajai procedūrai par Apķīlāšanas rīkojuma iegūšanu vajadzētu būt pieejamai tikai kreditoriem, kuru domicils ir dalībvalstī, kam šī regula ir saistoša, un saskaņā ar šo regulu izdotiem Rīkojumiem vajadzētu attiekties tikai uz tādu bankas kontu apķīlāšanu, kuri tiek uzturēti šādā dalībvalstī.
- (49) Saskaņā ar 3. pantu Protokolā (Nr. 21) par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots LES un LESD, Īrija ir paziņojusi, ka vēlas piedalīties šīs regulas pieņemšanā un piemērošanā.
- (50) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā (Nr. 21) par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots LES un LESD, un neskarot minētā protokola 4. pantu, Apvienotā Karaliste nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un šī regula tai nav saistoša un nav jāpiemēro.
- (51) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā (Nr. 22) par Dānijas nostāju, kas pievienots LES un LESD, Dānija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un šī regula tai nav saistoša un nav jāpiemēro,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. NODAĻA

PRIEKŠMETS, DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Priekšmets

1. Ar šo regulu izveido Savienības procedūru, kas ļauj kreditoram iegūt Eiropas kontu apķīlāšanas rīkojumu ("Apķīlāšanas rīkojums" vai "Rīkojums"), kurš liedz apdraudēt kreditora prasījuma turpmāku izpildi, pārskaitot vai izņemot finanšu līdzekļus apjomā līdz Rīkojumā norādītajai summai, kurus parādnieks vai viņa vārdā tur bankas kontā, kas tiek uzturēts dalībvalstī.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.).

⁽²⁾ OV C 373, 21.12.2011., 4. lpp.

2. Apķīlāšanas rīkojums ir pieejams kreditoram kā alternatīva apķīlāšanas pasākumiem saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

2. pants

Darbības joma

1. Šo regulu piemēro naudas prasījumiem civillietās un komercietās saistībā ar pārrobežu lietām, kā definēts 3. pantā, neatkarīgi no attiecīgās tiesas instances veida ("tiesa"). Tā neattiecas jo īpaši uz ieņēmumu, muitas vai administratīvām lietām vai uz valsts atbildību par darbību un bezdarbību valsts varas izpildē ("acta iure imperii").

2. Šo regulu nepiemēro:

a) īpašuma tiesībām, kas izriet no laulības attiecībām vai no attiecībām, kuras šādām attiecībām piemērojamos tiesību aktos uzskata par tādām, kam ir laulībām pielīdzināmas sekas;

b) testamentiem un mantošanai, tostarp uzturēšanas saistībām, kas rodas nāves gadījumā;

c) prasījumiem pret parādnieku, saistībā ar kuru ir uzsākta bankrota procedūra, procedūra, kas saistīta ar maksātnespējīgu uzņēmumu vai citu juridisko personu likvidāciju, tiesas rīkojums, mierizlīgums vai līdzīga procedūra;

d) sociālajam nodrošinājumam;

e) šķīrējtiesām.

3. Šo regulu nepiemēro bankas kontiem, uz kuriem, pamatojoties uz tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā konts tiek uzturēts, apķīlāšanu neattiecinā, ne arī kontiem, kas tiek uzturēti saistībā ar jebkuras tādas sistēmas darbību, kas definēta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 98/26/EK ⁽¹⁾ 2. panta a) punktā.

4. Šo regulu nepiemēro bankas kontiem, kurus tur centrālās bankas vai kuri tiek turēti centrālajās bankās, tām pildot monetāro iestāžu pilnvaras.

3. pants

Pārrobežu lietas

1. Šajā regulā pārrobežu lieta ir lieta, kurā bankas konts vai konti, kas apķīlājami, pamatojoties uz Apķīlāšanas rīkojumu, tiek uzturēti dalībvalstī, kas nav:

a) dalībvalsts, kuras tiesā saskaņā ar 6. pantu ir iesniegts pieteikums par Apķīlāšanas rīkojumu, vai

b) dalībvalsts, kurā ir kreditora domicils.

2. Atbilstīgais brīdis, lai noteiktu, vai attiecīgā lieta ir pārrobežu lieta, ir diena, kurā tiesā, kam ir jurisdikcija Apķīlāšanas rīkojuma izdošanai, ir iesniegts pieteikums par Apķīlāšanas rīkojumu.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 98/26/EK (1998. gada 19. maijs) par norēķinu galīgumu maksājumu un vērtspapīru norēķinu sistēmās (OV L 166, 11.6.1998., 45. lpp.).

4. pants

Definīcijas

Šajā regulā:

- 1) "bankas konts" vai "konts" ir jebkurš konts, kurā ir finanšu līdzekļi un kuru tur bankā uz parādnieka vārda vai uz trešās personas vārda parādnieka uzdevumā;
- 2) "banka" ir kredītiestāde, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 575/2013 ⁽¹⁾ 4. panta 1. punkta 1. apakšpunktā, tostarp to kredītiestāžu filiāles minētās regulas 4. panta 1. punkta 17. apakšpunkta nozīmē, kuru galvenie biroji atrodas Savienībā vai – atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/36/ES ⁽²⁾ 47. pantam – ārpus tās, ja šādas filiāles atrodas Savienībā;
- 3) "finanšu līdzekļi" ir naudas līdzekļi, kas jebkurā valūtā ir kreditēti kādā kontā, vai līdzvērtīgi prasījumi, kas dod tiesības uz naudas atmaksu, piemēram, noguldījumi naudas tirgū;
- 4) "dalībvalsts, kurā tiek uzturēts bankas konts", ir:
 - a) dalībvalsts, kas norādīta konta *IBAN* (starptautiskajā bankas konta numurā); vai
 - b) attiecībā uz bankas kontu, kuram nav *IBAN*, – dalībvalsts, kurā bankai, kurā tiek turēts konts, ir galvenais birojs, vai, ja konts tiek turēts filiālē, – dalībvalsts, kurā atrodas filiāle;
- 5) "prasījums" ir prasījums samaksāt konkrētu naudas summu, kam ir iestājies termiņš, vai prasījums samaksāt nosakāmu naudas summu, kas izriet no darījuma vai notikuma, kurš jau ir norisinājies, ar noteikumu, ka šādu prasījumu var iesniegt tiesā;
- 6) "kreditors" ir fiziska persona, kuras domicils ir dalībvalstī, vai juridiska persona, kuras domicils ir dalībvalstī, vai jebkura cita vienība, kuras domicils ir dalībvalstī, kurai ir tiesībspēja un rīcībspēja iesūdzēt vai tikt iesūdzētai tiesā saskaņā ar kādas dalībvalsts tiesību aktiem un kura iesniedz pieteikumu par Apķīlāšanas rīkojuma vai jau ir to ieguvusi saistībā ar prasījumu;
- 7) "parādnieks" ir fiziska persona vai juridiska persona vai jebkura cita vienība, kam ir tiesībspēja un rīcībspēja iesūdzēt vai tikt iesūdzētai tiesā saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem un attiecībā uz kuru kreditors cenšas iegūt Apķīlāšanas rīkojumu vai jau ir to ieguvis saistībā ar prasījumu;
- 8) "nolēmums" ir jebkāds nolēmums, kas pieņemts dalībvalsts tiesā, neatkarīgi no tā, ka šo nolēmumu sauc, tostarp lēmums par izmaksu vai izdevumu noteikšanu, ko veic tiesas amatpersona;
- 9) "tiesas izlīgums" ir izlīgums, kas ir apstiprināts vai noslēgts dalībvalsts tiesā tiesvedības laikā;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.).

- 10) "publisks akts" ir dokuments, kas dalībvalstī ir oficiāli sastādīts vai reģistrēts kā publisks akts un kura autentiskums:
- a) attiecas uz publiskā akta parakstu un saturu; un
 - b) kura autentiskumu ir apliecinājusi publiska iestāde vai cita iestāde, kas ir attiecīgi pilnvarota;
- 11) "izcelsmes dalībvalsts" ir dalībvalsts, kurā ir izdots Apķīlāšanas rīkojums;
- 12) "izpildes dalībvalsts" ir dalībvalsts, kurā tiek uzturēts apķīlājama bankas konts;
- 13) "informācijas iestāde" ir iestāde, kuru dalībvalsts ir norādījusi kā kompetentu nepieciešamās informācijas iegūšanai par parādnieka kontu vai kontiem saskaņā ar 14. pantu;
- 14) "kompetentā iestāde" ir iestāde vai iestādes, kuru dalībvalsts ir norādījusi kā kompetentu Apķīlāšanas rīkojuma, saņemšanai, pārsūtīšanai vai izsniegšanai saskaņā ar 10. panta 2. punktu, 23. panta 3., 5. un 6. punktu, 25. panta 3. punktu, 27. panta 2. punktu, 28. panta 3. punktu un 36. panta 5. punkta otro daļu;
- 15) "domicils" ir domicils, kā tas noteikts saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1215/2012 ⁽¹⁾ 62. un 63. pantu.

2. NODAĻA

PROCEDŪRA APĶĪLĀŠANAS RĪKOJUMA IEGŪŠANAI

5. pants

Pieejamība

Apķīlāšanas rīkojums kreditoram ir pieejams šādās situācijās:

- a) pirms kreditors pret parādnieku kādā dalībvalstī uzsāk tiesvedību pēc būtības vai jebkurā tādas tiesvedības stadijā līdz brīdim, kad ir izdots nolēmums vai ir apstiprināts vai noslēgts tiesas izlīgums;
- b) pēc tam, kad kreditors ir dalībvalstī ieguvis nolēmumu, tiesas izlīgumu vai publisku aktu, kurā parādniekam liek maksāt kreditora prasījumu.

6. pants

Jurisdikcija

1. Gadījumos, kad kreditors vēl nav ieguvis nolēmumu, tiesas izlīgumu vai publisku aktu, jurisdikcija izdot Apķīlāšanas rīkojumu ir tās dalībvalsts tiesām, kurām ir jurisdikcija spriest pēc būtības saskaņā ar attiecīgajiem noteikumiem par piemērojamo jurisdikciju.

2. Neatkarīgi no 1. punkta, ja parādnieks ir patērētājs, kurš noslēdzis līgumu ar kreditoru mērķim, kuru var uzskatīt par nesaistītu ar parādnieka nodarbošanos vai profesiju, jurisdikcija izdot Apķīlāšanas rīkojumu, ar kuru paredzēts nodrošināt prasījumu attiecībā uz minēto līgumu, ir vienīgi tās dalībvalsts tiesām, kurā ir parādnieka domicils.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV L 351, 20.12.2012., 1. lpp.).

3. Gadījumos, kad kreditors jau ir ieguvis nolēmumu vai tiesas izlīgumu, jurisdikcija izdot Apķīlāšanas rīkojumu par prasījumu, kas norādīts nolēmumā vai tiesas izlīgumā, ir tās dalībvalsts tiesām, kurās ir pieņemts nolēmums vai apstiprināts vai noslēgts tiesas izlīgums.

4. Gadījumos, kad kreditors ir ieguvis publisku aktu, jurisdikcija izdot Apķīlāšanas rīkojumu par prasījumu, kas norādīts minētajā aktā, ir tiesām, kas šim nolūkam norādītas dalībvalstī, kurā minētais akts ir sastādīts.

7. pants

Apķīlāšanas rīkojuma izdošanas nosacījumi

1. Tiesa izdod Apķīlāšanas rīkojumu, ja kreditors ir iesniedzis pietiekamus pierādījumus, lai tiesa varētu pārliecināties, ka ir steidzami vajadzīgs aizsardzības pasākums Apķīlāšanas rīkojuma veidā, jo bez šāda pasākuma pastāv reāls risks, ka kreditora prasījuma pret parādnieku turpmāka izpilde tiks kavēta vai padarīta būtiski sarežģītāka.

2. Gadījumos, kad kreditors vēl nav dalībvalstī ieguvis nolēmumu, tiesas izlīgumu vai publisku aktu, ar kuru parādniekam liek maksāt kreditora prasījumu, kreditors iesniedz arī pietiekamus pierādījumus, lai tiesa varētu pārliecināties, ka viņa prasījums pēc būtības pret parādnieku varētu tikt apmierināts.

8. pants

Pieteikums par Apķīlāšanas rīkojumu

1. Pieteikumus par Apķīlāšanas rīkojumu iesniedz, izmantojot veidlapu, kas izveidota saskaņā ar 52. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.

2. Pieteikumā iekļauj šādu informāciju:

a) tās tiesas nosaukums un adrese, kurā pieteikums ir iesniegts;

b) ziņas par kreditoru: vārds (nosaukums) un kontaktinformācija, un attiecīgā gadījumā – kreditora pārstāvja vārds (nosaukums) un kontaktinformācija, un:

i) ja kreditors ir fiziska persona – viņa dzimšanas datums un, ja piemērojams un pieejams, viņa identifikācijas vai pases numurs; vai

ii) ja kreditors ir juridiska persona vai jebkura cita vienība, kam ir tiesībspēja un rīcībspēja iesūdzēt vai tikt iesūdzētai tiesā saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem, – tās dibināšanas, izveides vai reģistrācijas dalībvalsts un tās identifikācijas vai reģistrācijas numurs vai, ja tāda numura nav, tās dibināšanas, izveides vai reģistrācijas datums un vieta;

c) ziņas par parādnieku: vārds (nosaukums) un kontaktinformācija, un attiecīgā gadījumā – parādnieka pārstāvja vārds (nosaukums) un kontaktinformācija, un, ja pieejami:

i) ja parādnieks ir fiziska persona – viņa dzimšanas datums un identifikācijas vai pases numurs; vai

ii) ja parādnieks ir juridiska persona vai jebkura cita vienība, kam ir tiesībspēja un rīcībspēja iesūdzēt vai tikt iesūdzētai tiesā saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem, – tās dibināšanas, izveides vai reģistrācijas dalībvalsts un tās identifikācijas vai reģistrācijas numurs vai, ja tāda numura nav, tās dibināšanas, izveides vai reģistrācijas datums un vieta;

d) numurs, ar ko var identificēt banku, piemēram, tās IBAN vai BIC, un/vai nosaukums un adrese bankai, kurā parādnieks tur vienu vai vairākus apķīlājamus kontus;

- e) ja pieejams, apķīlājamā konta vai kontu numurs un tādā gadījumā – norāde par to, vai būtu jāapķīlā vēl kādi citi konti, ko parādnieks tur tajā pašā bankā;
- f) ja nevar sniegt informāciju, kas prasīta d) apakšpunktā, paziņojums, ar ko apliecina, ka ir iesniegts lūgums, lai saņemtu kontu informāciju saskaņā ar 14. pantu, ja šāds lūgums ir iespējams, un norāde par iemesliem, kāpēc kreditors uzskata, ka parādnieks tur vienu vai vairākus kontus bankā konkrētā dalībvalstī;
- g) summa, par kuru prasa Apķīlāšanas rīkojumu:
 - i) ja kreditors vēl nav ieguvis nolēmumu, tiesas izlīgumu vai publisku aktu, pamatprasījuma summa vai tās daļa un jebkādu procentu summa, kas piedzenama saskaņā ar 15. pantu;
 - ii) ja kreditors jau ir ieguvis nolēmumu, tiesas izlīgumu vai publisku aktu, pamatprasījuma summa, kā noteikts nolēmumā, tiesas izlīgumā vai publiskā aktā, vai tās daļa un jebkādu procentu summa un izmaksas, kas piedzenamas saskaņā ar 15. pantu;
- h) ja kreditors vēl nav ieguvis nolēmumu, tiesas izlīgumu vai publisku aktu:
 - i) apraksts par visiem attiecīgajiem elementiem, kas pamato tās tiesas jurisdikciju, kurā ir iesniegts pieteikums par Apķīlāšanas rīkojumu;
 - ii) apraksts par visiem attiecīgajiem apstākļiem, uz ko atsaucas, lai pamatotu prasījumu, un attiecīgā gadījumā – par prasītajiem procentiem;
 - iii) paziņojums par to, vai kreditors jau ir uzsācis pret parādnieku tiesvedību pēc būtības;
- i) ja kreditors jau ir ieguvis nolēmumu, tiesas izlīgumu vai publisku aktu, paziņojums par to, ka nolēmums, tiesas izlīgums vai publiskais akts vēl nav izpildīts, vai, ja tas ir daļēji izpildīts, norāde par neizpildes apjomu;
- j) apraksts par visiem attiecīgajiem apstākļiem, kas pamato Apķīlāšanas rīkojuma izdošanu, kā prasīts 7. panta 1. punktā;
- k) attiecīgā gadījumā norāde par iemesliem, kādēļ kreditors uzskata, ka viņš būtu jāatbrīvo no nodrošinājuma sniegšanas atbildīgi 12. pantam;
- l) pierādījumu saraksts, ko iesniedz kreditors;
- m) paziņojums, kas paredzēts 16. pantā, par to, vai kreditors ir iesniedzis citās tiesās vai iestādēs pieteikumu par līdzvērtīgu valsts rīkojumu, vai arī, vai tāds rīkojums jau ir ticis iegūts vai atteikts, un, ja iegūts, tad kādā apjomā tas ir īstenots;
- n) fakultatīva norāde par kreditora bankas kontu, kurā parādnieks var brīvprātīgi veikt jebkuras prasījuma iemaksas;
- o) paziņojums par to, ka informācija, ko kreditors sniedzis pieteikumā, ciktāl viņam zināms, ir patiesa un pilnīga un ka kreditors apzinās, ka jebkāda apzināti nepatiesas vai nepilnīgas informācijas sniegšana var izraisīt juridiskas sekas saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā pieteikums ir iesniegts, vai 13. pantā minēto atbildību.

3. Pieteikumam pievieno visus attiecīgos apliecinātos dokumentus un, ja kreditors jau ir ieguvis nolēmumu, tiesas izlīgumu vai publisku aktu, nolēmuma, tiesas izlīguma vai publiska akta kopiju, kas atbilst nepieciešamajiem nosacījumiem, lai noteiktu tā autentiskumu.
4. Pieteikumu un apliecinātos dokumentus var iesniegt, izmantojot jebkādas saziņas līdzekļus, tostarp elektroniskos, kas atļauti saskaņā ar tās dalībvalsts procesuālajiem noteikumiem, kurā pieteikums ir iesniegts.

9. pants

Pierādījumu iegūšana

1. Tiesa pieņem savu lēmumu ar rakstisku procedūru, pamatojoties uz informāciju un pierādījumiem, ko kreditors sniedzis savā pieteikumā vai ar savu pieteikumu. Ja tiesa uzskata, ka sniegtie pierādījumi ir nepietiekami, tā var, ja tas atļauts valsts tiesību aktos, lūgt kreditoram sniegt papildu dokumentārus pierādījumus.
2. Neatkarīgi no 1. punkta un ievērojot 11. pantu, un ar noteikumu, ka tas nepamatoti nekavē tiesvedību, tiesa var izmantot arī jebkuru citu piemērotu metodi pierādījumu iegūšanai, kas ir pieejama saskaņā ar tās valsts tiesību aktiem, piemēram, kreditora vai viņa liecinieka(-u) uzklauššanu tiesas sēdē, tostarp izmantojot videokonferenci vai citas saziņas tehnoloģijas.

10. pants

Tiesvedības pēc lietas būtības uzsākšana

1. Ja kreditors pieteikumu par Apķīlāšanas rīkojumu ir iesniedzis, pirms ir uzsākta tiesvedība pēc būtības, viņš šādu tiesvedību uzsāk un iesniedz šādas uzsākšanas pierādījumu tiesai, kurā iesniegts pieteikums par Apķīlāšanas rīkojumu, 30 dienu laikā no datuma, kad viņš iesniedza pieteikumu, vai 14 dienu laikā no Rīkojuma izdošanas, atkarībā no tā, kurš datums ir vēlāk. Tiesa pēc parādnieka lūguma var arī pagarināt minēto termiņu, piemēram, lai ļautu pusēm nokārtot prasījumu, un attiecīgi informē abas puses.
2. Ja tiesa nav saņēmusi pierādījumu par tiesvedības sākšanu 1. punktā noteiktajā termiņā, Apķīlāšanas rīkojumu atsauc vai tas izbeidzas, un par to attiecīgi informē abas puses.

Ja tiesa, kas izdevusi Rīkojumu, atrodas izpildes dalībvalstī, Rīkojuma atsaukumu vai izpildes izbeigšanu minētajā dalībvalstī veic saskaņā ar minētās dalībvalsts tiesību aktiem.

Ja Rīkojuma atsaukums vai izpildes izbeigšana ir jāīsteno dalībvalstī, kas nav izcelsmes dalībvalsts, tiesa atsauc Apķīlāšanas rīkojumu, izmantojot atsaukuma veidlapu, kas izveidota ar īstenošanas aktiem saskaņā ar 52. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru, un atbilstīgi 29. pantam nosūta atsaukuma veidlapu izpildes dalībvalsts kompetentajai iestādei. Minētā iestāde veic vajadzīgos pasākumus, attiecīgā gadījumā piemērojot 23. pantu, lai panāktu, ka tiek īstenots atsaukums vai izpildes izbeigšana.

3. Šā panta 1. punkta piemērošanas nolūkos tiesvedību pēc būtības uzskata par uzsāktu:
 - a) laikā, kad dokuments, ar ko uzsākta tiesvedība, vai līdzvērtīgs dokuments ir iesniegts tiesā, ar noteikumu, ka kreditors pēc tam ir veicis pasākumus, kas viņam bija jāveic, lai nodrošinātu dokumentu izsniegšanu parādniekam; vai
 - b) ja dokuments ir jāizsniedz pirms iesniegšanas tiesā – laikā, kad to saņem iestāde, kas ir atbildīga par dokumentu izsniegšanu, ar noteikumu, ka kreditors pēc tam ir veicis pasākumus, kas viņam bija jāveic, lai nodrošinātu dokumenta izsniegšanu tiesā.

Par izsniegšanu atbildīgā iestāde, kas minēta pirmās daļas b) apakšpunktā, ir pirmā iestāde, kas saņem izsniedzamos dokumentus.

*11. pants***Ex parte procedūra**

Parādniekam par pieteikumu par Apķīlāšanas rīkojumu nepaziņo, un viņu pirms Rīkojuma izdošanas neuzklausā.

*12. pants***Nodrošinājums, ko sniedz kreditors**

1. Pirms Apķīlāšanas rīkojuma izdošanas, gadījumā, ja kreditors vēl nav saņēmis nolēmumu, tiesas izlīgumu vai publisku aktu, tiesa prasa kreditoram sniegt nodrošinājumu par summu, kura ir pietiekama, lai novērstu šajā regulā paredzētās procedūras ļaunprātīgu izmantošanu un garantētu jebkādu zaudējumu atlīdzību, kas radušies parādniekam Rīkojuma dēļ, ciktāl kreditors ir atbildīgs par šādiem zaudējumiem saskaņā ar 13. pantu.

Izņēmuma kārtā tiesa var atteikties no šīs prasības, ja tā uzskata, ka, ņemot vērā lietas apstākļus, šāds nodrošinājums ir nepiemērots.

2. Ja kreditors jau ir saņēmis nolēmumu, tiesas izlīgumu vai publisku aktu, tiesa var pirms Rīkojuma izdošanas prasīt, lai kreditors sniegtu 1. punkta pirmajā daļā minēto nodrošinājumu, ja tā, ņemot vērā lietas apstākļus, to uzskata par vajadzīgu un piemērotu.

3. Ja tiesa saskaņā ar šo pantu prasa nodrošinājuma sniegšanu, tā informē kreditoru par prasīto summu un par nodrošinājuma veidiem, kas ir pieņemami saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā tiesa atrodas. Tiesa informē kreditoru, ka tā izdos Apķīlāšanas rīkojumu, tiklīdz būs sniegts nodrošinājums saskaņā ar minētajām prasībām.

*13. pants***Kreditora atbildība**

1. Kreditoram ir pienākums atlīdzināt jebkādas zaudējumus, ko parādniekam kreditora vainas dēļ ir radījis Apķīlāšanas rīkojums. Pierādīšanas pienākums gulstas uz parādnieku.

2. Šādos gadījumos tiek uzskatīts, ka vainīgs ir kreditors, ja vien viņš nepierāda pretējo:

a) ja Rīkojums ir atsaukts tādēļ, ka kreditors nav uzsācis tiesvedību pēc lietas būtības, ja vien šī kavēšanās nav notikusi tāpēc, ka parādnieks ir veicis maksājumu saistībā ar prasījumu, vai pušu cita veida izlīguma rezultātā;

b) ja kreditors nav lūdzis atbrīvot pārmērīgi apķīlātās summas, kā paredzēts 27. pantā;

c) ja vēlāk tiek konstatēts, ka Rīkojuma izdošana nebija pamatota vai tā bija pamatota, tikai mazākā apmērā, tādēļ, ka kreditors nav izpildījis 16. pantā paredzētos pienākumus; vai

d) ja Rīkojums ir atsaukts vai tā izpilde ir izbeigta tādēļ, ka kreditors nav izpildījis savus pienākumus saskaņā ar šo regulu attiecībā uz dokumentu izsniegšanu vai tulkošanu vai attiecībā uz dokumentu neizsniegšanas vai netulkošanas vēšanu par labu.

3. Neatkarīgi no 1. punkta noteikumiem dalībvalstis savos tiesību aktos var saglabāt vai ieviest citus atbildības pamatus vai veidus vai noteikumus par pierādīšanas pienākumu. Visus citus aspektus, kas saistīti ar kreditora atbildību pret parādnieku un kas nav konkrēti izskatīti 1. vai 2. punktā, reglamentē valsts tiesību akti.

4. Attiecībā uz kreditora atbildību piemēro izpildes dalībvalsts tiesību aktus.

Ja konti ir apķīlāti vairāk nekā vienā dalībvalstī, attiecībā uz kreditora atbildību piemēro tās izpildes dalībvalsts tiesību aktus,

- a) kurā ir parādnieka pastāvīgā mītnesvieta, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 864/2007 ⁽¹⁾ 23. pantā, vai, ja tas nav iespējams;
 - b) kurai ir visciešākā saikne ar lietu.
5. Šis pants neskar jautājumu par kreditora iespējamo atbildību pret banku vai jebkuru trešo personu.

14. pants

Lūgums, lai iegūtu informāciju par kontu

1. Ja kreditors dalībvalstī ir ieguvis izpildāmu nolēmumu, tiesas izlīgumu vai publisku aktu, ar kuru parādniekam liek maksāt kreditora prasījumu, un kreditoram ir pamats uzskatīt, ka parādniekam ir viens vai vairāki konti bankā kādā konkrētā dalībvalstī, bet viņš nezina nedz bankas nosaukumu un/vai adresi, nedz arī IBAN, BIC vai kādu citu bankas numuru, ar ko varētu identificēt banku, kreditors var lūgt tiesu, kurā ir iesniegts pieteikums par Apķīlāšanas rīkojumu, lai tā lūdz izpildes dalībvalsts informācijas iestādi iegūt informāciju, kas vajadzīga, lai varētu identificēt banku vai bankas un parādnieka kontu vai kontus.

Neatkarīgi no šā punkta pirmās daļas kreditors var iesniegt minētajā daļā minēto lūgumu, ja nolēmums, tiesas izlīgums vai publisks akts, ko ir saņēmis kreditors, vēl nav izpildāms un apķīlājamā summa ir būtiska, ņemot vērā attiecīgos apstākļus, un kreditors ir sniedzis pietiekamus pierādījumus, lai pārliecinātu tiesu, ka informācija par kontu ir steidzami nepieciešama, jo pastāv risks, ka bez šādas informācijas kreditora prasījuma pret parādnieku turpmāka izpilde varētu tikt apdraudēta un ka tādēļ būtiski varētu pasliktināties kreditora finansiālā situācija.

2. Kreditors 1. punktā minēto lūgumu iesniedz kopā ar pieteikumu par Apķīlāšanas rīkojumu. Kreditors pamato, kādēļ viņš uzskata, ka parādniekam ir viens vai vairāki konti bankā kādā konkrētā dalībvalstī, un sniedz visu attiecīgo viņam pieejamo informāciju par parādnieku un apķīlājamo kontu vai kontiem. Ja tiesa, kurā iesniegts pieteikums par Apķīlāšanas rīkojumu, uzskata, ka kreditora lūgums nav pietiekami pamatots, tā šo lūgumu noraida.

3. Ja tiesa ir pārliecinājusies, ka kreditora lūgums ir pienācīgi pamatots un ir izpildīti visi nosacījumi un prasības, lai izdotu Apķīlāšanas rīkojumu, izņemot informācijas prasību, kas izklāstīta 8. panta 2. punkta d) apakšpunktā, un, atbilstīgā gadījumā, prasību par nodrošinājumu saskaņā ar 12. pantu, tiesa pārsūta lūgumu attiecībā uz informāciju izpildes dalībvalsts informācijas iestādei saskaņā ar 29. pantu.

4. Lai iegūtu 1. punktā minēto informāciju, izpildes dalībvalsts informācijas iestāde izmanto vienu no metodēm, kas pieejama minētajā dalībvalstī saskaņā ar 5. punktu.

5. Katra dalībvalsts savos valsts tiesību aktos dara pieejamu vismaz vienu no šādām metodēm 1. punktā minētās informācijas iegūšanai:

- a) pienākums visām bankām dalībvalsts teritorijā pēc informācijas iestādes lūguma atklāt, vai parādniekam tajās ir bankas konts;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 864/2007 (2007. gada 11. jūlijs) par tiesību aktiem, kas piemērojami ārpuslīgumiskām saistībām ("Roma II") (OV L 199, 31.7.2007., 40. lpp.).

- b) tiesības informācijas iestādei piekļūt attiecīgajai informācijai, ja publiskas iestādes vai pārvaldes iestādes tur minēto informāciju reģistros vai citā veidā;
- c) iespēja, ka dalībvalsts tiesas var uzlikt parādniekam pienākumu atklāt, kurā bankā vai bankās dalībvalsts teritorijā viņš tur vienu vai vairākus kontus, ja tādu pienākumu papildina ar tiesas *in personam* rīkojumu, kas parādniekam aizliedz izņemt vai pārskaitīt finanšu līdzekļus, kuri tiek turēti viņa kontā vai kontos, līdz summai, kas jāapķīlā ar Apķīlāšanas rīkojumu; vai
- d) visas citas metodes, kas ir efektīvas un lietderīgas, lai iegūtu attiecīgo informāciju, ar noteikumu, ka tās nav nesamērīgi dārgas vai laikietilpīgas.

Neatkarīgi no metodes vai metodēm, ko dalībvalsts ir darījusi pieejamas, visas iestādes, kas iesaistītas informācijas iegūšanā, rīkojas steidzamā kārtā.

6. Tiklīdz izpildes dalībvalsts informācijas iestāde ir ieguvusi informāciju par kontu, tā to pārsūta tiesai, kura lūdza informāciju saskaņā ar 29. pantu.

7. Ja informācijas iestāde nespēj iegūt 1. punktā minēto informāciju, tā attiecīgi informē tiesu, kura lūdza informāciju. Ja konta informācijas nepieejamības rezultātā Apķīlāšanas rīkojuma piemērošanu pilnībā noraida, tiesa, kura lūdza informāciju, nekavējoties atbrīvo jebkādu nodrošinājumu, ko kreditors varētu būt sniedzis saskaņā ar 12. pantu.

8. Ja saskaņā ar šo pantu informācijas iestādei informāciju sniedz banka vai tai ir piešķirta piekļuve ar kontiem saistītai informācijai, ko publiskās iestādes vai pārvaldes iestādes tur reģistros, paziņojumu parādniekam par viņa personas datu atklāšanu atliek uz 30 dienām, lai novērstu iespēju, ka agrīna paziņošana parādniekam varētu apdraudēt Apķīlāšanas rīkojuma iedarbību.

15. pants

Procenti un izmaksas

1. Pēc kreditora lūguma Apķīlāšanas rīkojums ietver visus procentus, kas saskaņā ar piemērojamiem tiesību aktiem uzkrāti par prasījumu līdz dienai, kurā izdots Rīkojums, ar noteikumu, ka procentu summa vai veids nav tāds, ko ietverot tiek pārkāptas prevalējošas imperatīvas normas saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts tiesību aktiem.

2. Ja kreditors jau ir saņēmis nolēmumu, tiesas izlīgumu vai publisku aktu, pēc kreditora lūguma Apķīlāšanas rīkojums ietver arī izmaksas par šāda nolēmuma, izlīguma vai akta iegūšanu, ciktāl ir noteikts, ka minētās izmaksas jāsedz parādniekam.

16. pants

Paralēli pieteikumi

1. Kreditors nedrīkst vairākās tiesās vienlaikus iesniegt paralēlus pieteikumus par Apķīlāšanas rīkojumu pret vienu un to pašu parādnieku, kura mērķis ir nodrošināt vienu un to pašu prasījumu.

2. Savā pieteikumā par Apķīlāšanas rīkojumu kreditors paziņo, vai viņš kādā citā tiesā vai iestādē ir iesniedzis pieteikumu par līdzvērtīgu valsts rīkojumu pret to pašu parādnieku, lai nodrošinātu to pašu prasījumu, vai jau ir ieguvis tādu rīkojumu. Viņš norāda arī visus pieteikumus par šādu rīkojumu, kuri ir noraidīti kā nepieņemami vai nepamatoti.

3. Ja kreditors Apķīlāšanas rīkojuma izdošanas procedūras laikā attiecībā uz to pašu parādnieku iegūst līdzvērtīgu valsts rīkojumu, kura mērķis ir nodrošināt to pašu prasījumu, viņš par to un par jebkuru turpmāku piešķirtā valsts rīkojuma īstenošanu nekavējoties informē tiesu. Viņš informē tiesu arī par visiem pieteikumiem par līdzvērtīgu valsts rīkojumu, kuri ir noraidīti kā nepieņemami vai nepamatoti.

4. Ja tiesa ir informēta, ka kreditors jau ir ieguvis līdzvērtīgu valsts rīkojumu, tā apsver, ņemot vērā visus lietas apstākļus, vai Apķīlāšanas rīkojuma pilnīga vai daļēja izdošana vēl joprojām ir piemērota.

17. pants

Lēmums attiecībā uz pieteikumu par Apķīlāšanas rīkojumu

1. Tiesa, kurā ir iesniegts pieteikums par Apķīlāšanas rīkojumu, pārbauda, vai ir izpildīti šajā regulā noteiktie nosacījumi un prasības.

2. Tiesa par pieteikumu lemj nekavējoties, taču ne vēlāk kā pēc 18. pantā paredzēto termiņu beigām.

3. Ja kreditors nav sniedzis visu informāciju, kas prasīta 8. pantā, tiesa var sniegt kreditoram iespēju laikposmā, ko nosaka tiesa, papildināt vai labot pieteikumu, izņemot tad, ja pieteikums ir acīmredzami nepieņemams vai nepamatots. Ja minētajā laikposmā kreditors pieteikumu nepapildina vai neizlabo, pieteikumu noraida.

4. Apķīlāšanas rīkojumu izdod par summu, ko pamato pierādījumi, kas minēti 9. pantā, un kā nosaka attiecīgajam prasījumam piemērojamie tiesību akti, un tas attiecīgā gadījumā ietver procentus un/vai izmaksas saskaņā ar 15. pantu.

Rīkojumu nekādā gadījumā nevar izdot par summu, kas pārsniedz to, ko kreditors norādījis savā pieteikumā.

5. Par lēmumu attiecībā uz pieteikumu informē kreditoru saskaņā ar procedūru, kas paredzēta izcelsmes dalībvalsts tiesību aktos par līdzvērtīgu valsts rīkojumu izdošanu.

18. pants

Termiņi lēmumam attiecībā uz pieteikumu par Apķīlāšanas rīkojumu

1. Ja kreditors vēl nav saņēmis nolēmumu, tiesas izlīgumu vai publisku aktu, tiesa izdod lēmumu līdz desmitās darbdienas beigām pēc tam, kad kreditors ir iesniedzis vai, attiecīgā gadījumā, papildinājis savu pieteikumu.

2. Ja kreditors jau ir saņēmis nolēmumu, tiesas izlīgumu vai publisku aktu, tiesa izdod lēmumu līdz piektās darbdienas beigām pēc tam, kad kreditors ir iesniedzis vai, attiecīgā gadījumā, papildinājis savu pieteikumu.

3. Ja tiesa saskaņā ar 9. panta 2. punktu konstatē, ka ir vajadzīga kreditora un, atbilstīgā gadījumā, viņa liecinieka(-u) uzklauššana tiesas sēdē, tiesa tiesas sēdi rīko nekavējoties un izdod lēmumu līdz piektās darbdienas beigām pēc tam, kad ir notikusi uzklauššana.

4. Attiecībā uz 12. pantā minētajām situācijām termiņus, kas noteikti šā panta 1., 2. un 3. punktā, piemēro lēmumam, ar ko kreditoram prasa sniegt nodrošinājumu. Tiesa lēmumu attiecībā uz pieteikumu par Apķīlāšanas rīkojumu izdod nekavējoties, tiklīdz kreditors ir sniedzis prasīto nodrošinājumu.

5. Neatkarīgi no šā panta 1., 2. un 3. punkta situācijās, kas ir minētas 14. pantā, tiesa izdod lēmumu nekavējoties pēc tās informācijas saņemšanas, kas minēta 14. panta 6. vai 7. punktā, ar noteikumu, ka līdz minētajam laikam kreditors ir sniedzis prasīto nodrošinājumu.

19. pants

Apķīlāšanas rīkojuma veidlapa un saturs

1. Apķīlāšanas rīkojumu izdod, izmantojot veidlapu, kas izveidota ar īstenošanas aktiem, kuri pieņemti saskaņā ar 52. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru, un uz tā ir tiesas zīmogs, paraksts un/vai jebkāda cita tās autentifikācija. Veidlapa sastāv no divām daļām:

- a) A daļa, kurā iekļauta 2. punktā izklāstītā informācija, kas jāsniedz bankai, kreditoram un parādniekam; un
- b) B daļa, kurā iekļauta 3. punktā izklāstītā informācija, kas sniedzama kreditoram un parādniekam papildus 2. punktā izklāstītajai informācijai.

2. A daļā ir ietverta šāda informācija:

- a) tiesas nosaukums un adrese un lietas numurs;
- b) ziņas par kreditoru, kā norādīts 8. panta 2. punkta b) apakšpunktā;
- c) ziņas par parādnieku, kā norādīts 8. panta 2. punkta c) apakšpunktā;
- d) tās bankas nosaukums un adrese, kuru skar Rīkojums;
- e) ja kreditors pieteikumā ir norādījis parādnieka konta numuru, apķīlājamā konta vai kontu numurs un attiecīgā gadījumā – norāde par to, vai ir jāapķīlā vēl kādi citi konti, ko parādnieks tur tajā pašā bankā;
- f) attiecīgā gadījumā – norāde par to, ka jebkāda apķīlājamā konta numurs tika iegūts, izmantojot 14. pantā minēto lūgumu, un ka bankai, ja tas vajadzīgs saskaņā ar 24. panta 4. punkta otro daļu, attiecīgais numurs vai numuri jāiegūst no izpildes dalībvalsts informācijas iestādes;
- g) summa, kas apķīlājama ar Rīkojumu;
- h) norāde bankai īstenot Rīkojumu saskaņā ar 24. pantu;
- i) Rīkojuma izdošanas datums;
- j) ja kreditors pieteikumā ir norādījis konta numuru saskaņā ar 8. panta 2. punkta n) apakšpunktu, atļauja bankai atbilstīgi 24. panta 3. punktam, ja to lūdz parādnieks un ja tas ir atļauts izpildes dalībvalsts tiesību aktos, atbrīvot un pārskaitīt finanšu līdzekļus līdz summai, kas norādīta Apķīlāšanas rīkojumā, no apķīlātā konta uz kontu, ko kreditors ir norādījis savā pieteikumā;
- k) informācija par to, kur atrast veidlapas elektronisku versiju, ko izmantot paziņojumam saskaņā ar 25. pantu.

3. B daļā ir ietverta šāda informācija:

- a) apraksts par prasības priekšmetu un tiesas pamatojums Rīkojuma izdošanai;
- b) kreditora sniegtā nodrošinājuma summa, ja tāds ir;
- c) attiecīgā gadījumā termiņš, kurā ir jāuzsāk tiesvedība pēc būtības un šādas tiesvedības uzsākšana jāpierāda Rīkojumu izdodošajai tiesai;
- d) attiecīgā gadījumā norāde par to, kuri dokumenti ir jātulko saskaņā ar 49. panta 1. punkta otro teikumu;
- e) attiecīgā gadījumā norāde par to, ka kreditors ir atbildīgs par Rīkojuma izpildes uzsākšanu, un attiecīgi, ja piemērojams, norāde, ka kreditors ir atbildīgs par tā pārsūtīšanu izpildes dalībvalsts kompetentajai iestādei saskaņā ar 23. panta 3. punktu un par to, lai parādniekam sāk izsniegšanu saskaņā ar 28. panta 2., 3. un 4. punktu; un
- f) informācija par tiesiskās aizsardzības līdzekļiem, kas pieejami parādniekam.

4. Ja Apķīlāšanas rīkojums attiecas uz kontiem dažādās bankās, attiecībā uz katru banku aizpilda atsevišķu veidlapu (A daļu saskaņā ar 2. punktu). Tādā gadījumā veidlapā, kas paredzēta kreditoram un parādniekam (A un B daļa saskaņā ar, attiecīgi, 2. un 3. punktu), iekļauj sarakstu ar visām attiecīgajām bankām.

20. pants

Apķīlāšanas ilgums

Ar Apķīlāšanas rīkojumu apķīlātie finanšu līdzekļi paliek apķīlāti, kā paredzēts Rīkojumā vai jebkādā turpmākā minētā Rīkojuma grozījumā vai ierobežojumā saskaņā ar 4. nodaļu:

- a) līdz laikam, kad Rīkojums tiek atsaukts;
- b) līdz laikam, kad Rīkojuma izpilde ir izbeigta; vai
- c) līdz laikam, kad attiecībā uz finanšu līdzekļiem, kas apķīlāti ar Rīkojumu, stājas spēkā pasākums, lai izpildītu nolēmumu, tiesas izlīgumu vai publisku aktu, ko kreditors ir ieguvis saistībā ar prasījumu, kura izpildi bija paredzēts nodrošināt ar Apķīlāšanas rīkojumu.

21. pants

Atteikuma izdot Apķīlāšanas rīkojumu pārsūdzēšana

1. Kreditoram ir tiesības pārsūdzēt jebkuru tiesas lēmumu, ar ko viņa pieteikums par Apķīlāšanas rīkojumu ir pilnībā vai daļēji noraidīts.
2. Tādu pārsūdzību iesniedz 30 dienu laikā no dienas, kurā kreditors ticis informēts par 1. punktā minēto lēmumu. To iesniedz tiesā, kuru attiecīgā dalībvalsts ir paziņojusi Komisijai saskaņā ar 50. panta 1. punkta d) apakšpunktu.
3. Ja Apķīlāšanas rīkojums ir bijis pilnībā atteikts, pārsūdzību izskata *ex parte* procedūrā, kā paredzēts 11. pantā.

3. NODAĻA

APĶĪLĀŠANAS RĪKOJUMA ATZĪŠANA, IZPILDĀMĪBA UN IZPILDE

22. pants

Atzīšana un izpildāmība

Apķīlāšanas rīkojums, kas izdots kādā dalībvalstī saskaņā ar šo regulu, tiek atzīts pārējās dalībvalstīs bez kādas īpašas procedūras un ir izpildāms pārējās dalībvalstīs bez vajadzības pēc izpildāmības pasludināšanas.

23. pants

Apķīlāšanas rīkojuma izpilde

1. Ņemot vērā šīs nodaļas noteikumus, Apķīlāšanas rīkojumu izpilda saskaņā ar procedūrām, ko piemēro līdzvērtīgu valsts rīkojumu izpildē izpildes dalībvalstī.

2. Visas Rīkojuma izpildē iesaistītās dalībvalstis rīkojas nekavējoties.

3. Ja Apķīlāšanas rīkojums ir izdots dalībvalstī, kas nav izpildes dalībvalsts, šā panta 1. punkta piemērošanas nolūkā Rīkojuma A daļu, kā norādīts 19. panta 2. punktā, un tukšu standarta veidlapu paziņojumam saskaņā ar 25. pantu pārsūta – atbilstīgi 29. pantam – izpildes dalībvalsts kompetentajai iestādei.

Pārsūtīšanu veic izdodošā tiesa vai kreditors – atkarībā no tā, kurš saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts tiesību aktiem ir atbildīgs par izpildes procedūras uzsākšanu.

4. Vajadzības gadījumā Rīkojumam pievieno tulkojumu vai transliterāciju izpildes dalībvalsts oficiālajā valodā vai, ja minētajā dalībvalstī ir vairākas oficiālās valodas, tās vietas oficiālajā valodā vai vienā no oficiālajām valodām, kurā Rīkojumu izpildīs. Šādu tulkojumu vai transliterāciju nodrošina tiesa, kas izdod Rīkojumu, izmantojot 19. pantā minētās standarta veidlapas atbilstošo valodas versiju.

5. Izpildes dalībvalsts kompetentā iestāde veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai Rīkojumu izpildītu atbilstīgi tās valsts tiesību aktiem.

6. Ja Apķīlāšanas rīkojums attiecas uz vairāk nekā vienu banku vienā un tajā pašā dalībvalstī vai dažādās dalībvalstīs, attiecīgās izpildes dalībvalsts kompetentajai iestādei nosūta atsevišķu veidlapu attiecībā uz katru banku, kā noteikts 19. panta 4. punktā.

24. pants

Apķīlāšanas rīkojuma īstenošana

1. Banka, kurai ir adresēts Apķīlāšanas rīkojums, nekavējoties īsteno Rīkojumu pēc tā saņemšanas vai, ja tā ir paredzēts izpildes dalībvalsts tiesību aktos, pēc tam, kad ir saņemta attiecīga norāde īstenot Rīkojumu.

2. Lai īstenotu Apķīlāšanas rīkojumu, banka, ņemot vērā 31. panta noteikumus, apķīlā Rīkojumā noteikto summu, vai nu

a) nodrošinot, ka minēto summu nepārskaita vai neizņem no konta vai kontiem, kas norādīti Rīkojumā vai kas ir identificēti saskaņā ar 4. punktu; vai

b) ja tā ir paredzēts valsts tiesību aktos, pārskaitot minēto summu uz kontu, kas ir paredzēts apķīlāšanas mērķiem.

Uz galīgo apķīlāto summu var attiekties tādu darījumu nokārtošana, kuri brīdī, kad banka saņem Rīkojumu vai attiecīgu norādi, vēl nav pabeigti. Tomēr šādus nepabeigtus darījumus var ņemt vērā tikai tad, ja tos nokārto, pirms banka izdod paziņojumu saskaņā ar 25. pantu līdz 25. panta 1. punktā paredzētajiem termiņiem.

3. Neatkarīgi no 2. punkta a) apakšpunkta banka pēc parādnieka lūguma tiek pilnvarota atbrīvojot apķīlātos finanšu līdzekļus un minētos finanšu līdzekļus pārskaitīt Rīkojumā norādītajā kreditora kontā, lai apmaksātu kreditora prasījumu, ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

- a) šāda bankas atļauja ir konkrēti norādīta Rīkojumā saskaņā ar 19. panta 2. punkta j) apakšpunktu, un
- b) šāda atbrīvošana un pārskaitīšana ir atļauta saskaņā ar izpildes dalībvalsts tiesību aktiem; un
- c) saistībā ar attiecīgo kontu nepastāv konkurējoši rīkojumi.

4. Ja Apķīlāšanas rīkojumā nav norādīts parādnieka bankas konta vai kontu numurs vai numuri, bet tikai minēts parādnieka vārds (nosaukums) un citas ar parādnieku saistītas sīkākas ziņas, banka vai cita par Rīkojuma izpildi atbildīga vienība identificē kontu vai kontus, ko parādnieks tur Rīkojumā minētajā bankā.

Ja, pamatojoties uz Rīkojumā sniegto informāciju, bankai vai citai vienībai nav iespējams pilnīgi droši identificēt parādnieka kontu, banka:

- a) gadījumā, kad saskaņā ar 19. panta 2. punkta f) apakšpunktu Rīkojumā ir norādīts, ka apķīlājamā konta vai kontu numurs vai numuri tika iegūts/iegūti, iesniedzot lūgumu atbilstīgi 14. pantam, iegūst minēto numuru vai numurus no izpildes dalībvalsts informācijas iestādes; un
- b) visos citos gadījumos Rīkojumu neīsteno.

5. Tādus finanšu līdzekļus, kurus tur kontā vai kontos, kas minēti 2. punkta a) apakšpunktā, un kuri pārsniedz Apķīlāšanas rīkojumā norādīto summu, Rīkojuma īstenošana neskar.

6. Ja Apķīlāšanas rīkojuma īstenošanas brīdī 2. punkta a) apakšpunktā minētajā kontā vai kontos turētie finanšu līdzekļi nav pietiekami, lai apķīlātu Rīkojumā norādīto pilno summu, Rīkojumu īsteno tikai par kontā vai kontos pieejamo summu.

7. Ja Apķīlāšanas rīkojums attiecas uz vairākiem kontiem, kurus parādnieks tur vienā un tajā pašā bankā, un minētajos kontos esošie finanšu līdzekļi pārsniedz Rīkojumā norādīto summu, Rīkojums tiek īstenots šādā prioritārā kārtībā:

- a) krājkonti vienīgi uz parādnieka vārda;
- b) norēķinu konti vienīgi uz parādnieka vārda;
- c) kopīgi krājkonti, ievērojot 30. pantu;
- d) kopīgi norēķinu konti, ievērojot 30. pantu.

8. Ja 2. punkta a) apakšpunktā minētajā kontā vai kontos turēto finanšu līdzekļu valūta nav tā pati, kurā ir izdots Apķīlāšanas rīkojums, banka Rīkojumā noteikto summu konvertē finanšu līdzekļu valūtā, izmantojot Eiropas Centrālās bankas ārvalstu valūtas maiņas atsauces kursu vai izpildes dalībvalsts centrālās bankas valūtas maiņas kursu, kas Rīkojuma īstenošanas dienā un brīdī tiek lietots minētās valūtas pārdošanai, un attiecīgo summu apķīlā finanšu līdzekļu valūtā.

25. pants

Paziņojums par finanšu līdzekļu apķīlāšanu

1. Līdz trešās darbdienas beigām pēc Apķīlāšanas rīkojuma īstenošanas banka vai cita vienība, kas izpildes dalībvalstī ir atbildīga par Rīkojuma izpildi, izdod paziņojumu, izmantojot paziņojuma veidlapu, kas izveidota ar īstenošanas aktiem, kuri pieņemti saskaņā ar 52. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru, norādot, vai un kādā apmērā finanšu līdzekļi parādnieka kontā vai kontos ir apķīlāti, un ja tā ir, norādot, kurā datumā Rīkojums tika īstenots. Ja ārkārtas apstākļos bankai vai citai vienībai nav iespējams izdot paziņojumu trīs darbdienu laikā, tā paziņojumu izdod pēc iespējas drīzāk, bet ne vēlāk kā līdz astotās darbdienas beigām pēc Rīkojuma īstenošanas.

Paziņojumu saskaņā ar 2. un 3. punktu nosūta bez kavēšanās.

2. Ja Rīkojums ir izdots izpildes dalībvalstī, banka vai cita par Rīkojuma izpildi atbildīga vienība saskaņā ar 29. pantu nosūta paziņojumu izdodošajai tiesai un – ar ierakstītu sūtījumu, ko apliecina ar apstiprinājumu par saņemšanu, vai izmantojot līdzvērtīgus elektroniskus līdzekļus, – kreditoram.

3. Ja Rīkojums ir izdots dalībvalstī, kas nav izpildes dalībvalsts, paziņojumu saskaņā ar 29. pantu pārsūta izpildes dalībvalsts kompetentajai iestādei, ja vien tā pati iestāde to nav izdevusi.

Līdz pirmās darbdienas beigām pēc paziņojuma saņemšanas vai izdošanas minētā iestāde saskaņā ar 29. pantu pārsūta paziņojumu izdodošajai tiesai un – ar ierakstītu sūtījumu, ko apliecina ar apstiprinājumu par saņemšanu, vai izmantojot līdzvērtīgus elektroniskus līdzekļus, – kreditoram.

4. Banka vai cita par Apķīlāšanas rīkojuma izpildi atbildīgā vienība pēc parādnieka lūguma parādniekam dara zināmu Rīkojumā ietvertu informāciju. Banka vai vienība tā var rīkoties arī tad, ja šāds lūgums nav saņemts.

26. pants

Bankas atbildība

Jebkādu bankas atbildību par to, ka tā nav pildījusi šajā regulā noteiktos pienākumus, nosaka izpildes dalībvalsts tiesību akti.

27. pants

Kreditora pienākums lūgt atbrīvot pārmērīgi apķīlātas summas

1. Kreditoram ir pienākums veikt vajadzīgos pasākumus, lai panāktu jebkādas summas atbrīvošanu, kas pēc Apķīlāšanas rīkojuma īstenošanas pārsniedz Apķīlāšanas rīkojumā norādīto summu,

a) ja Rīkojums attiecas uz vairākiem kontiem vienā un tajā pašā dalībvalstī vai dažādās dalībvalstīs, vai

b) ja Rīkojums ir izdots pēc viena vai vairāku līdzvērtīgu valsts rīkojumu īstenošanas attiecībā uz pašu parādnieku un ar mērķi nodrošināt to pašu prasījumu.

2. Līdz trešās darbdienu beigām pēc tam, kad ir saņemts jebkurš paziņojums saskaņā ar 25. pantu, kas uzrāda tādu pārmērīgu apķīlāšanu, kreditors, izmantojot ātrākos iespējamus līdzekļus un izmantojot veidlapu, ar ko lūdz atbrīvot pārmērīgi apķīlātas summas un kas izveidota ar īstenošanas aktiem, kuri pieņemti saskaņā ar 52. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru, iesniedz lūgumu par atbrīvošanu tās izpildes dalībvalsts kompetentajai iestādei, kurā ir notikusi pārmērīga apķīlāšana.

Pēc lūguma saņemšanas minētā iestāde nekavējoties dod attiecīgajai bankai norādi atbrīvot pārmērīgi apķīlātas summas. Apgrieztā prioritārā kārtībā attiecīgi piemēro 24. panta 7. punktu.

3. Šis pants neliedz dalībvalstij tās tiesību aktos paredzēt, ka pārmērīgi apķīlātu finanšu līdzekļu atbrīvošana no jebkādiem tās teritorijā uzturētiem kontiem minētās dalībvalsts kompetentajai izpildes iestādei jāsāk pēc savas iniciatīvas.

28. pants

Izsniegšana parādniekam

1. Apķīlāšanas rīkojumu, pārējos šā panta 5. punktā minētos dokumentus un saskaņā ar 25. pantu iesniedzamo paziņojumu parādniekam izsniedz saskaņā ar šo pantu.

2. Ja parādnieka domicils ir izcelsmes dalībvalstī, izsniegšanu veic saskaņā ar minētās dalībvalsts tiesību aktiem. Izdodošā tiesa vai kreditors – atkarībā no tā, kurš izcelsmes dalībvalstī ir atbildīgs par izsniegšanas sākšanu, – izsniegšanu sāk līdz trešās darbdienu beigām pēc dienas, kad ir saņemts saskaņā ar 25. pantu iesniedzamais paziņojums, kurā ir norādīts, ka summas ir apķīlātas.

3. Ja parādnieka domicils ir dalībvalstī, kas nav izcelsmes dalībvalsts, izdodošā tiesa vai kreditors – atkarībā no tā, kurš izcelsmes dalībvalstī ir atbildīgs par izsniegšanas sākšanu, – līdz trešās darbdienu beigām pēc dienas, kad ir saņemts saskaņā ar 25. pantu iesniedzamais paziņojums, kurā ir norādīts, ka summas ir apķīlātas, šā panta 1. punktā minētos dokumentus saskaņā ar 29. pantu pārsūta tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kurā ir parādnieka domicils. Minētā iestāde bez kavēšanās veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā ir parādnieka domicils, nodrošinātu izsniegšanu parādniekam.

Ja dalībvalsts, kurā ir parādnieka domicils, ir vienīgā izpildes dalībvalsts, šā panta 5. punktā minētos dokumentus minētās dalībvalsts kompetentajai iestādei nosūta tad, kad saskaņā ar 23. panta 3. punktu tiek nosūtīts Rīkojums. Šādā gadījumā minētā kompetentā iestāde līdz trešās darbdienu beigām pēc dienas, kad ir saņemts vai izdots 25. pantā paredzētais paziņojums, kurā ir apliecināts, ka summas ir apķīlātas, sāk visu šā panta 1. punktā minēto dokumentu izsniegšanu.

Kompetentā iestāde informē izdodošo tiesu vai kreditoru – atkarībā no tā, kurš nosūtīja izsniedzamos dokumentus, – par parādniekam veiktas izsniegšanas iznākumu.

4. Ja parādnieka domicils ir trešā valstī, dokumentu izsniegšanu veic atbilstīgi noteikumiem par dokumentu starptautisku izsniegšanu, kas piemērojami izcelsmes dalībvalstī.

5. Parādniekam izsniedz šādus dokumentus, un tiem vajadzības gadījumā pievieno tulkojumu vai transliterāciju, kā paredzēts 49. panta 1. punktā:

a) Apķīlāšanas rīkojumu, izmantojot 19. panta 2. un 3. punktā minētās veidlapas A un B daļu;

- b) pieteikumu par Apķīlāšanas rīkojumu, kuru kreditors ir iesniedzis tiesai;
- c) visu to dokumentu kopijas, ko kreditors iesniedzis tiesai, lai iegūtu Rīkojumu.

6. Ja Apķīlāšanas rīkojums attiecas uz vairāk nekā vienu banku, saskaņā ar šo pantu parādniekam izsniedz vienīgi pirmo paziņojumu, kurš sniegts saskaņā ar 25. pantu un kurā ir norādes par summu apķīlāšanu. Parādniekam nekavējoties paziņo par visiem turpmākiem saskaņā ar 25. pantu iesniegtiem paziņojumiem.

29. pants

Dokumentu pārsūtīšana

1. Ja šajā regulā saskaņā ar šo pantu ir paredzēta dokumentu pārsūtīšana, to var veikt, izmantojot jebkurus piemērotus līdzekļus, ar noteikumu, ka saņemtā dokumenta saturs ir patiess un atbilst nosūtītā dokumenta saturam un visa tajā esošā informācija ir viegli salasāma.

2. Tiesa vai iestāde, kas saskaņā ar šā panta 1. punktu saņēma dokumentus, līdz tās darbības beigām, kas seko pēc saņemšanas dienas, nosūta iestādei, kreditoram vai bankai, kas pārsūtīja dokumentus, saņemšanas apstiprinājumu, izmantojot ātrākos iespējamus pārsūtīšanas līdzekļus un standarta veidlapu, kas izveidota ar īstenošanas aktiem, kuri pieņemti saskaņā ar 52. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.

30. pants

Kopīgu kontu un nominālo kontu apķīlāšana

Kontos turētus finanšu līdzekļus, kurus saskaņā ar bankas dokumentiem netur tikai parādnieks vien vai kurus parādnieka vārdā tur trešā persona vai kurus parādnieks tur trešās personas vārdā, var apķīlāt saskaņā ar šo regulu tikai apmērā, līdz kuram tie var būt apķīlājami saskaņā ar izpildes dalībvalsts tiesību aktiem.

31. pants

Summas, ko atbrīvo no apķīlāšanas

1. Summas, kuras ir atbrīvotas no apķīlāšanas saskaņā ar izpildes dalībvalsts tiesību aktiem, ir atbrīvotas no apķīlāšanas saskaņā ar šo regulu.

2. Ja saskaņā ar izpildes dalībvalsts tiesību aktiem 1. punktā minētās summas ir atbrīvotas no apķīlāšanas bez parādnieka lūguma, struktūra, kas minētajā dalībvalstī ir atbildīga par šādu summu atbrīvošanu, pēc savas iniciatīvas attiecīgās summas atbrīvo no apķīlāšanas.

3. Ja saskaņā ar izpildes dalībvalsts tiesību aktiem šā panta 1. punktā minētās summas atbrīvo no apķīlāšanas pēc parādnieka lūguma, minētās summas no apķīlāšanas atbrīvo pēc parādnieka pieteikuma, kā paredzēts 34. panta 1. punkta a) apakšpunktā.

32. pants

Apķīlāšanas rīkojuma prioritātes kārtība

Apķīlāšanas rīkojumam ir tāda pati prioritātes kārtība, ja tāda pastāv, kā līdzvērtīgam valsts rīkojumam izpildes dalībvalstī.

4. NODAĻA

TIESISKĀS AIZSARDZĪBAS LĪDZEKĻI

33. pants

Parādnieka tiesiskās aizsardzības līdzekļi pret Apķīlāšanas rīkojumu

1. Pēc parādnieka pieteikuma izcelsmes dalībvalsts kompetentajā tiesā Apķīlāšanas rīkojumu atsauc vai vajadzības gadījumā groza, pamatojoties uz to, ka:

- a) nav izpildīti šajā regulā izklāstītie nosacījumi vai prasības;
- b) Rīkojumu, paziņojumu saskaņā ar 25. pantu un/vai pārējos dokumentus, kas minēti 28. panta 5. punktā, parādniekam neizsniedza 14 dienās pēc viņa konta vai kontu apķīlāšanas;
- c) dokumenti, kas parādniekam tika izsniegti saskaņā ar 28. pantu, neatbilda 49. panta 1. punktā izklāstītajām valodas prasībām;
- d) apķīlātās summas, kas pārsniedz Rīkojumā norādīto summu, nav atbrīvotas saskaņā ar 27. pantu;
- e) prasījums, kura izpildi kreditors centies nodrošināt ar Rīkojumu, ir samaksāts pilnībā vai daļēji; vai
- f) ar nolēmumu pēc būtības ir noraidīts prasījums, kura izpildi kreditors bija centies nodrošināt ar Rīkojumu; vai
- g) nolēmums pēc būtības vai tiesas izlīgums, vai publiskais akts, kura izpildi kreditors bija centies nodrošināt ar Rīkojumu, ir atcelts vai – atkarībā no gadījuma – anulēts.

2. Saņemot parādnieka pieteikumu, izcelsmes dalībvalsts kompetentā tiesa pārskata lēmumu par nodrošinājumu saskaņā ar 12. pantu, pamatojoties uz to, ka minētā panta nosacījumi vai prasības nebija izpildītas.

Ja, pamatojoties uz šādu tiesiskās aizsardzības līdzekli, tiesa prasa kreditoram sniegt nodrošinājumu vai papildu nodrošinājumu, attiecīgā gadījumā piemēro 12. panta 3. punkta pirmo teikumu un tiesa norāda, ka Apķīlāšanas rīkojumu atsauc vai groza, ja prasītais (papildu) nodrošinājums netiks sniegts tiesas norādītajā termiņā.

3. Tiesiskās aizsardzības līdzekli, par kuru iesniegts pieteikums saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu, piešķir, ja vien dokumentu neizsniegšana nav vēsta par labu 14 dienu laikā pēc tam, kad kreditors ir informēts par parādnieka pieteikumu par tiesiskās aizsardzības līdzekli saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu.

Ja vien neizsniegšana nav jau vēsta par labu, izmantojot citus līdzekļus, tad, lai izvērtētu, vai saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu tiesiskās aizsardzības līdzeklis ir vai nav jāpiešķir, neizsniegšanu kā par labu vērstu uzskata gadījumā,

- a) kad kreditors lūdz iestādei, kas saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts tiesību aktiem ir atbildīga par izsniegšanu, izsniegt dokumentus parādniekam; vai
- b) gadījumos, kad parādnieks savā pieteikumā par tiesiskās aizsardzības līdzekli ir norādījis, ka viņš piekrist saņemt dokumentus izcelsmes dalībvalsts tiesā, un kreditors ir bijis atbildīgs par tulkojumu nodrošināšanu – ja kreditors minētajai tiesai pārsūta jebkādus tulkojumus, kas nepieciešami saskaņā ar 49. panta 1. punktu.

Iestāde, kas saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts tiesību aktiem ir atbildīga par izsniegšanu, pēc kreditora lūguma saskaņā ar šī punkta otrās daļas a) apakšpunktu bez kavēšanās izsniedz dokumentus parādniekam, ierakstītu sūtījumu, ko apliecina ar apstiprinājumu par saņemšanu, nosūtot uz adresi, ko parādnieks ir norādījis saskaņā ar šā panta 5. punktu.

Ja kreditors ir bijis atbildīgs par 28. pantā minēto dokumentu izsniegšanas sākšanu, dokumentu neizsniegšanu var vērst par labu vienīgi tad, ja kreditors pierāda, ka viņš ir veicis visus pasākumus, kas viņam bija jāveic, lai panāktu dokumentu sākotnējo izsniegšanu.

4. Tiesiskās aizsardzības līdzekli, par kuru iesniegts pieteikums saskaņā ar 1. punkta c) apakšpunktu, piešķir, ja vien kreditors parādniekam nenodrošina saskaņā ar šo regulu prasītos tulkojumus 14 dienu laikā pēc tam, kad kreditors ir informēts par to, ka parādnieks ir iesniedzis pieteikumu par tiesiskās aizsardzības līdzekli saskaņā ar 1. punkta c) apakšpunktu.

Attiecīgi piemēro 3. punkta otro un trešo daļu.

5. Savā pieteikumā par tiesiskās aizsardzības līdzekli saskaņā ar 1. punkta b) un c) apakšpunktu parādnieks norāda adresi, uz kuru saskaņā ar šā panta 3. un 4. punktu var nosūtīt 28. pantā minētos dokumentus un tulkojumus, vai kā alternatīvu variantu norāda, ka viņš piekīt minētos dokumentus saņemt izcelsmes dalībvalsts tiesā.

34. pants

Parādnieka tiesiskās aizsardzības līdzekļi pret Apķīlāšanas rīkojuma izpildi

1. Neatkarīgi no 33. un 35. panta pēc parādnieka pieteikuma kompetentajā tiesā vai – ja tā paredzēts valsts tiesību aktos – kompetentajā izpildes iestādē izpildes dalībvalstī Apķīlāšanas rīkojuma izpilde minētajā dalībvalstī:

a) tiek ierobežota, pamatojot ar to, ka kontā turētām konkrētām summām vajadzētu būt atbrīvotām no apķīlāšanas saskaņā ar 31. panta 3. punktu, vai ka summas, kuras ir atbrīvotas no apķīlāšanas, nav ņemtas vērā vai nav pareizi ņemtas vērā Rīkojuma īstenošanā, kā paredzēts 31. panta 2. punktā; vai

b) tiek izbeigta, pamatojot ar to, ka:

i) apķīlātais konts nav iekļauts šīs regulas darbības jomā saskaņā ar 2. panta 3. un 4. punktu;

ii) izpildes dalībvalsts ir atteikusies izpildīt nolēmumu, tiesas izlīgumu vai publisku aktu, ko kreditors bija centies nodrošināt ar Rīkojumu;

iii) tāda nolēmuma izpildāmība, kura izpildi kreditors bija centies nodrošināt ar Rīkojumu, ir apturēta izcelsmes dalībvalstī; vai

iv) tiek piemērots 33. panta 1. punkta b), c), d), e), f) vai g) apakšpunkts. Attiecīgi piemēro 33. panta 3., 4., un 5. punktu.

2. Pēc parādnieka pieteikuma izpildes dalībvalsts kompetentajā tiesā, Apķīlāšanas rīkojuma izpilde minētajā dalībvalstī tiek izbeigta, ja tā ir klaji pretrunā izpildes dalībvalsts sabiedriskajai kārtībai (*ordre public*).

35. pants

Citi parādniekam un kreditoram pieejamie tiesiskās aizsardzības līdzekļi

1. Parādnieks vai kreditors tiesā, kas izdevusi Apķīlāšanas rīkojumu, var iesniegt pieteikumu Rīkojuma grozīšanai vai atsaukšanai, pamatojoties uz to, ka apstākļi, kuros Rīkojums tika izdots, ir mainījušies.
2. Tiesa, kas izdevusi Apķīlāšanas rīkojumu, var arī – ja tas ir atļauts izcelsmes dalībvalsts tiesību aktos – pēc savas iniciatīvas grozīt vai atsaukt Rīkojumu sakarā ar apstākļu maiņu.
3. Parādnieks un kreditors, pamatojoties uz to, ka viņi ir vienojušies nokārtot prasījumu, var kopīgi iesniegt pieteikumu tiesā, kas izdevusi Apķīlāšanas rīkojumu, lai atsauktu vai grozītu Rīkojumu, vai izpildes dalībvalsts kompetentajā tiesā, vai – ja tā paredzēts valsts tiesību aktos – kompetentajā izpildes iestādē minētajā dalībvalstī, lai izbeigtu vai ierobežotu Rīkojuma izpildi.
4. Kreditors izpildes dalībvalsts kompetentajā tiesā vai – ja tā paredzēts valsts tiesību aktos – kompetentajā izpildes iestādē minētajā dalībvalstī var iesniegt pieteikumu Apķīlāšanas rīkojuma izpildes grozīšanai, lai koriģētu atbrīvojumu, kas piemērots minētajā dalībvalstī saskaņā ar 31. pantu, pamatojoties uz to, ka citi atbrīvojumi jau ir piemēroti pietiekami lielā apjomā attiecībā uz vienu vai vairākiem kontiem, kuri tiek uzturēti vienā vai vairākās citās dalībvalstīs, un šāda pielāgošana tādēļ ir piemērota.

36. pants

Tiesiskās aizsardzības līdzekļu procedūra saskaņā ar 33., 34. un 35. pantu

1. Pieteikumu par tiesiskās aizsardzības līdzekli saskaņā ar 33. pantu, 34. pantu vai 35. pantu iesniedz, izmantojot tiesiskā aizsardzības līdzekļa veidlapu, kas izveidota ar īstenošanas aktiem, kuri pieņemti saskaņā ar 52. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru. Pieteikumu var iesniegt jebkurā laikā, izmantojot jebkādas saziņas līdzekļus, tostarp elektroniskos, kas atļauti saskaņā ar tās dalībvalsts procesuālajiem noteikumiem, kurā pieteikums tiek iesniegts.
2. Par pieteikumu paziņo otrai pusei.
3. Izņemot gadījumus, kad pieteikumu ir iesniedzis parādnieks saskaņā ar 34. panta 1. punkta a) apakšpunktu vai saskaņā ar 35. panta 3. punktu, lēmumu par pieteikumu izdod pēc tam, kad abām pusēm ir bijusi dota iespēja sniegt skaidrojumu par savu lietu, tostarp, izmantojot tādus piemērotus komunikācijas tehnoloģiju līdzekļus, kas ir pieejami un akceptēti saskaņā ar katras iesaistītās dalībvalsts tiesību aktiem.
4. Lēmumu izdod nekavējoties, bet ne vēlāk kā 21 dienu pēc tam, kad tiesa vai – ja tā paredzēts valsts tiesību aktos – kompetentā izpildes iestāde ir saņēmusi visu informāciju, kas vajadzīga tās lēmuma pieņemšanai. Par lēmumu paziņo abām pusēm.
5. Lēmums atsaukt vai grozīt Apķīlāšanas rīkojumu un lēmums ierobežot vai izbeigt Apķīlāšanas rīkojuma izpildi ir izpildāms nekavējoties.

Ja pieteikums par tiesiskās aizsardzības līdzekli bija iesniegts izcelsmes dalībvalstī, tiesa lēmumu par tiesiskās aizsardzības līdzekli saskaņā ar 29. pantu nekavējoties pārsūta izpildes dalībvalsts kompetentajai iestādei, izmantojot veidlapu, kas izveidota ar īstenošanas aktiem, kuri pieņemti saskaņā ar 52. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru. Minētā iestāde tūlīt pēc saņemšanas nodrošina, ka lēmums par tiesiskās aizsardzības līdzekli tiek īstenots.

Ja lēmums par tiesiskās aizsardzības līdzekli attiecas uz bankas kontu, kas tiek uzturēts izcelsmes dalībvalstī, to īsteno attiecībā uz minēto bankas kontu saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts tiesību aktiem;

Ja pieteikums par tiesiskās aizsardzības līdzekli bija iesniegts izpildes dalībvalstī, lēmumu par tiesiskās aizsardzības līdzekli īsteno saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts tiesību aktiem.

37. pants

Pārsūdzības tiesības

Katrai pusei ir tiesības pārsūdzēt lēmumu, kas izdots saskaņā ar 33., 34. vai 35. pantu. Tādu pārsūdzību iesniedz, izmantojot pārsūdzības veidlapu, kas izveidota ar īstenošanas aktiem, kuri pieņemti saskaņā ar 52. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.

38. pants

Tiesības apķīlāšanas vietā sniegt drošības naudu

1. Saņemot parādnieka pieteikumu,
 - a) tiesa, kas izdeva Apķīlāšanas rīkojumu, var dot rīkojumu atbrīvot apķīlātos finanšu līdzekļus, ja parādnieks sniedz minētajai tiesai nodrošinājumu Rīkojumā norādītās summas apmērā vai alternatīvu nodrošinājumu veidā, kas ir pieņemams saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā tiesa atrodas, un kura vērtība ir vismaz līdzvērtīga minētajai summai;
 - b) kompetentā tiesa, vai – ja tā paredzēts valsts tiesību aktos – izpildes dalībvalsts kompetentā izpildes iestāde var izbeigt Apķīlāšanas rīkojuma izpildi izpildes dalībvalstī, ja parādnieks minētajai tiesai vai iestādei sniedz nodrošinājumu tās summas apmērā, kas apķīlāta minētajā dalībvalstī, vai alternatīvu nodrošinājumu veidā, kas ir pieņemams saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā tiesa atrodas, un kura vērtība ir vismaz līdzvērtīga minētajai summai.
2. Attiecīgi piemēro 23. un 24. pantu, lai atbrīvotu apķīlātos finanšu līdzekļus. Par apķīlāšanas vietā sniegto nodrošinājumu informē kreditoru saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

39. pants

Trešo personu tiesības

1. Trešās personas tiesības apstrīdēt Apķīlāšanas rīkojumu nosaka izcelsmes dalībvalsts tiesību akti.
2. Trešās personas tiesības apstrīdēt Apķīlāšanas rīkojuma izpildi nosaka izpildes dalībvalsts tiesību akti.
3. Neskarot citus noteikumus par jurisdikciju, kas paredzēti Savienības vai valsts tiesību aktos, jebkura trešās personas iesniegta prasība nolūkā:
 - a) apstrīdēt Apķīlāšanas rīkojumu ietilpst izcelsmes dalībvalsts tiesu jurisdikcijā un
 - b) apstrīdēt Apķīlāšanas rīkojuma izpildi izpildes dalībvalstī ietilpst izpildes dalībvalsts tiesu vai – ja tā paredzēts dalībvalsts tiesību aktos – kompetentās izpildes iestādes jurisdikcijā.

5. NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

40. pants

Legalizācija vai citas līdzīgas formalitātes

Saistībā ar šo regulu nav vajadzīga legalizācija vai citas līdzīgas formalitātes.

41. pants

Juridiskā pārstāvība

Procedūrā par Apķīlāšanas rīkojuma iegūšanu pārstāvība, ko veic advokāts vai cits juridiskās profesijas pārstāvis, nav obligāta. Procedūrās saskaņā ar 4. nodaļu pārstāvība, ko veic advokāts vai citas juridiskās profesijas pārstāvis, nav obligāta, izņemot gadījumus, kad atbilstoši tās dalībvalsts tiesību aktiem, kuras tiesā vai iestādē ir iesniegts pieteikums par tiesiskās aizsardzības līdzekli, tāda pārstāvība ir obligāta neatkarīgi no pušu valstspiederības vai domicila.

42. pants

Tiesas nodevas

Tiesas nodevas procedūrā par Apķīlāšanas rīkojuma iegūšanu vai par tiesiskās aizsardzības līdzekli attiecībā pret Rīkojumu nav augstākas par nodevām, lai iegūtu līdzvērtīgu valsts rīkojumu vai tiesiskās aizsardzības līdzekli attiecībā pret tādu valsts rīkojumu.

43. pants

Izdevumi, kas rodas bankām

1. Bankai tiesības no kreditora vai parādnieka prasīt samaksu vai atlīdzību par izdevumiem, kas radušies, īstenojot Apķīlāšanas rīkojumu, ir tikai tad, ja bankai atbilstoši izpildes dalībvalsts tiesību aktiem ir tiesības prasīt tādu samaksu vai atlīdzību attiecībā uz līdzvērtīgiem valsts rīkojumiem.
2. Maksu, ko banka iekasē, lai segtu 1. punktā minētos izdevumus, nosaka, ņemot vērā Apķīlāšanas rīkojuma īstenošanas sarežģītību, un tā nedrīkst būt lielāka par maksu, ko iekasē par līdzvērtīgu valsts rīkojumu īstenošanu.
3. Maksa, ko banka iekasē, lai segtu izdevumus par ar kontu saistītas informācijas sniegšanu saskaņā ar 14. pantu nedrīkst būt lielāka par faktiskajiem izdevumiem un attiecīgā gadījumā – nedrīkst būt lielāka par maksu, ko iekasē par ar kontu saistītas informācijas sniegšanu saistībā ar līdzvērtīgiem valsts rīkojumiem.

44. pants

Maksa, ko iekasē iestādes

Maksa, ko izpildes dalībvalstī iekasē jebkura iestāde vai cita struktūra, kas ir iesaistīta Apķīlāšanas rīkojuma apstrādē vai izpildē vai kas saskaņā ar 14. pantu ir iesaistīta informācijas sniegšanā par kontu, nosaka, pamatojoties uz maksu likmēm vai citu noteikumu kopumu, kuru iepriekš nosaka katra dalībvalsts un kurā ir pārredzami izklāstītas piemērojamās maksas. Nosakot minētās likmes vai citu noteikumu kopumu, dalībvalsts var ņemt vērā Rīkojumā norādīto summu un tā apstrādes sarežģītību. Maksa nedrīkst būt lielāka par maksu, ko iekasē saistībā ar līdzvērtīgiem valsts rīkojumiem.

45. pants

Termiņi

Ja ārkārtas apstākļos tiesai vai iesaistītajai iestādei nav iespējams ievērot termiņus, kas noteikti 14. panta 7. punktā, 18. pantā, 23. panta 2. punktā, 25. panta 3. punkta otrajā daļā, 28. panta 2., 3. un 6. punktā, 33. panta 3. punktā un 36. panta 4. un 5. punktā, minētā tiesa vai iestāde pēc iespējas ātrāk veic minētajos noteikumos paredzētos pasākumus.

46. pants

Saistība ar valsts procesuālajiem tiesību aktiem

1. Visus procesuālos jautājumus, kas nav konkrēti izklāstīti šajā regulā, nosaka tās dalībvalsts tiesību akti, kurā notiek procedūra.
2. Sekas, kas rodas, uzsākot maksātnespējas procedūru par atsevišķām izpildes prasībām, piemēram, par Apķīlāšanas rīkojuma izpildi, nosaka tās dalībvalsts tiesību akti, kurā ir uzsākta maksātnespējas procedūra.

47. pants

Datu aizsardzība

1. Personas dati, kas iegūti, apstrādāti vai nosūtīti saskaņā ar šo regulu, ir adekvāti, atbilstīgi un nav pārmērīgi attiecībā uz mērķi, kādam tie tika iegūti, apstrādāti vai nosūtīti, un tos var izmantot tikai minētajam mērķim.
2. Kompetentā iestāde, informācijas iestāde un jebkura cita vienība, kas ir atbildīga par Apķīlāšanas rīkojuma izpildi, 1. punktā minētos datus nedrīkst glabāt ilgāk par laikposmu, kas nepieciešams mērķim, kādam tie tika iegūti, apstrādāti vai nosūtīti, un kas jebkādā gadījumā nav ilgāks par 6 mēnešiem pēc tiesvedības beigām, un minētajā laikposmā nodrošina minēto datu pienācīgu aizsardzību. Šo punktu nepiemēro datiem, ko tiesas apstrādā vai glabā, veicot tiesas funkcijas.

48. pants

Saistība ar citiem instrumentiem

Šī regula neskar:

- a) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1393/2007 ⁽¹⁾, izņemot, kā paredzēts šīs regulas 10. panta 2. punktā, 14. panta 3. un 6. punktā, 17. panta 5. punktā, 23. panta 3. un 6. punktā, 25. panta 2. un 3. punktā, 28. panta 1., 3., 5. un 6. punktā, 29. pantā, 33. panta 3. punktā, 36. panta 2. un 4. punktā un 49. panta 1. punktā;
- b) Regulu (ES) Nr. 1215/2012;
- c) Regulu (EK) Nr. 1346/2000;
- d) Direktīvu 95/46/EK, izņemot, kā paredzēts šīs regulas 14. panta 8. punktā un 47. pantā;
- e) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1206/2001 ⁽²⁾;
- f) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 864/2007, izņemot, kā paredzēts šīs regulas 13. panta 4. punktā.

49. pants

Valodas

1. Visiem 28. panta 5. punkta a) un b) apakšpunktā minētajiem dokumentiem, kuri ir jāizsniedz parādniekam un kuri nav tās dalībvalsts oficiālajā valodā, kurā ir parādnieka domicils, vai – ja minētajā dalībvalstī ir vairākas oficiālās valodas – tās vietas oficiālajā valodā vai vienā no oficiālajām valodām, kurā ir parādnieka domicils, vai citā valodā, kuru parādnieks saprot, pievieno tulkojumu vai transliterāciju vienā no minētajām valodām. Šīs regulas 28. panta 5. punkta c) apakšpunktā uzskaitītos dokumentus netulko, ja vien tiesa izņēmuma kārtā nenolemj, ka konkrēti dokumenti ir jātulko vai jātransliterē, lai parādnieks varētu aizstāvēt savas tiesības.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1393/2007 (2007. gada 13. novembris) par tiesas un ārpustiesas civillietu vai komercietu dokumentu izsniegšanu dalībvalstīs ("dokumentu izsniegšana"), un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1348/2000 (OV L 324, 10.12.2007., 79. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1206/2001 (2001. gada 28. maijs) par sadarbību starp dalībvalstu tiesām pierādījumu iegūšanā civillietās un krimināllietās (OV L 174, 27.6.2001., 1. lpp.).

2. Visi dokumenti, kas saskaņā ar šo regulu jāadresē tiesai vai kompetentajai iestādei, var būt arī jebkurā citā Savienības iestāžu oficiālajā valodā, ja attiecīgā dalībvalsts ir norādījusi, ka tai šāda cita valoda ir pieņemama.

3. Visus tulkojumus, ko veic saskaņā ar šo regulu, veic persona, kas ir kvalificēta veikt tulkojumus kādā no dalībvalstīm.

50. pants

Informācija, ko sniedz dalībvalstis

1. Līdz 2016. gada 18. jūlijam dalībvalstis paziņo Komisijai šādu informāciju:

- a) tiesas, kas norādītas kā kompetentas izdot Apķīlāšanas rīkojumu (6. panta 4. punkts);
- b) iestāde, kas norādīta kā kompetenta iegūt informāciju par kontu (14. pants);
- c) metodes, ar ko iegūt informāciju par kontu, kuras ir pieejamas saskaņā ar valsts tiesību aktiem (14. panta 5. punkts);
- d) tiesas, kurās jāiesniedz pārsūdzība (21. pants);
- e) iestāde vai iestādes, kas ir norādīta kā kompetenta saņemt, pārsūtīt un izsniegt Apķīlāšanas rīkojumu un citus dokumentus saskaņā ar šo regulu (4. panta 14. punkts);
- f) iestāde, kas ir kompetenta izpildīt Apķīlāšanas rīkojumu saskaņā ar 3. nodaļu;
- g) apmērs, kādā var apķīlāt kopīgus un nominālus kontus saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem (30. pants);
- h) noteikumi, kas piemērojami summām, kuras saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir atbrīvotas no apķīlāšanas (31. pants);
- i) tas, vai saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem bankām ir tiesības iekasēt maksu par līdzvērtīgu valsts rīkojumu īstenošanu vai informācijas par kontu sniegšanu, un, ja tā, kura puse ir atbildīga par minētās maksas segšanu provizoriski un galīgi (43. pants);
- j) to maksu likmes vai citu noteikumu kopums, kurā ir izklāstīta piemērojamā maksa, ko iekasē jebkura iestāde vai cita struktūra, kas ir iesaistīta Apķīlāšanas rīkojuma apstrādē vai izpildē (44. pants);
- k) tas, vai līdzvērtīgiem valsts rīkojumiem ir piešķirta jebkāda prioritātes kārtība saskaņā ar valsts tiesību aktiem (32. pants);
- l) tiesas vai, attiecīgā gadījumā, izpildes iestāde, kas ir kompetenta piešķirt tiesiskās aizsardzības līdzekli (33. panta 1. punkts, 34. panta 1. vai 2. punkts);
- m) tiesas, kurās jāiesniedz pārsūdzība, termiņš, ja tāds ir, kādā saskaņā ar valsts tiesību aktiem jāiesniedz šāda pārsūdzība, un brīdis, kas iezīmē termiņa sākumu (37. pants);

- n) norāde par tiesas nodevām (42. pants); un
- o) valodas, kas ir pieņemamas dokumentu tulkojumiem (49. panta 2. punkts).

Dalībvalstis paziņo Komisijai par jebkādam turpmākām izmaiņām minētajā informācijā.

2. Komisija informāciju dara publiski pieejamu ar atbilstošu līdzekļu palīdzību, jo īpaši, izmantojot Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu civillietās un komerclietās.

51. pants

Veidlapu izveide un vēlāki grozījumi

Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar ko izveido un vēlāk groza veidlapas, kas minētas 8. panta 1. punktā, 10. panta 2. punktā, 19. panta 1. punktā, 25. panta 1. punktā, 27. panta 2. punktā, 29. panta 2. punktā, 36. panta 1. punktā, 36. panta 5. punkta otrajā daļā un 37. pantā. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 52. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.

52. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 4. pantu.

53. pants

Pārraudzība un pārskatīšana

1. Līdz 2022. gada 18. janvārim Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai ziņojumu par šīs regulas piemērošanu, tostarp izvērtējumu par to, vai:

- a) šīs regulas darbības jomā būtu jāiekļauj finanšu instrumenti; un
- b) summām, kas parādnieka kontā kreditētas pēc Apķīlāšanas rīkojuma īstenošanas, varētu piemērot apķīlāšanu saskaņā ar Rīkojumu.

Ziņojumam vajadzības gadījumā pievieno priekšlikumu par šīs regulas grozīšanu un ieviešamo grozījumu ietekmes novērtējumu.

2. Šā panta 1. punkta nolūkiem dalībvalstis pēc pieprasījuma apkopo un dara Komisijai pieejamu informāciju par:

- a) pieteikumu skaitu Apķīlāšanas rīkojumam un lietu skaitu, kurās Rīkojums tika izdots;
- b) pieteikumu skaitu tiesiskās aizsardzības līdzekļa piemērošanai saskaņā ar 33. un 34. pantu un, ja iespējams, lietu skaitu, kurās tiesiskās aizsardzības līdzeklis tika piemērots; un
- c) to pārsūdzību skaitu, kas iesniegtas saskaņā ar 37. pantu, un, ja iespējams, lietu skaitu, kurās tādu pārsūdzību iznākums bija labvēlīgs.

6. NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

54. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2017. gada 18. janvāra, izņemot 50. pantu, ko piemēro no 2016. gada 18. jūlija.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama dalībvalstīs saskaņā ar Līgumiem.

Briselē, 2014. gada 15. maijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
D. KOURKOULAS